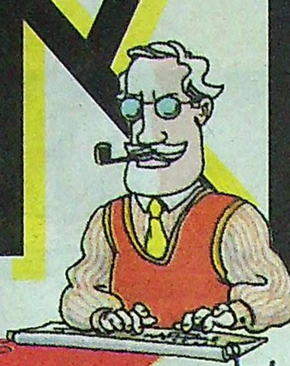
הארץ מולטימדיה

קפטן אינטרנט

http://www.haaretz.co.il/captain

25.1.00 גיליון מס' 151

חשבתם שהיה לכם רעיון? טעיתם. לרעיון היה אתכם

מה זה ממטיקה, עמ' 8

נגן המדיה של מיקרוסופט, י"ט טיפים עמ' 6

משתמשים כפולים בנטוויז'ן; MP3 לאוטו; ואיך "בבילון" מתרגמת COW דו"ח אמין, עמ' 7

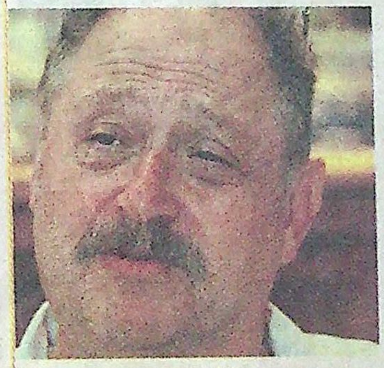
משחקי ילדים עמ' 12

תוספים לדואל עמ'

עכבר הכפר

חוויה אנתרופולוגית ״הוא נראה כמי שצריך לבלות את שלוש השנים הקרובות בהתעמלות על הליכון, אבל מהתפריט הוא מזמין משהו שהוא מכנה ׳מרק רגל׳, מאכל תימני שכולל גוש ענק של שומן מאורגן בתוך תעלת מגן של מרק בשר חום ועשיר. זה מסוג הדברים שמופיעים בסיוטים של קרדיולוגים, אבל הגבות של ורדי מרקדות בשמחה אחרי הטעימה הראשונה״ *(העיתונאי האמריקאי דניאל אקסט מתאר את המפגש שלו עם יוסי ורדי במסעדת סימה בירושלים. The Standard, 17.1)*

רשמים מארץ הקודש ״איפה שלא הולכים בישראל, פוגשים אנשים שפספסו הזדמנות להשקיע במיראבילים״ *(אקסט, מתוך אותה כתבה)*

״פסיכיאטרים אומרים שחשוב להרגיש משהו כשהורגים״ *(מתוך פרסומת לג׳ויסטיקים רוטטים)*

מה בא קודם ״כשהיינו ילדים והיינו נוסעים באוטו, הוא היה מציג לנו חידות. אם תרנגולת וחצי מטילה ביצה וחצי למשך שלושה וחצי ימים, כמה ביצים הטילה התרנגולת? זאת, בתמצות, היתה הילדות שלי״ *(בנו של יוסי ורדי, עודד, מתוך אותה כתבה)*

פינוקיו, ענה לי ״היינו כמו ג׳פטו, שלקח חתיכת עץ והפיח בה חיים. לקחנו פיסת קוד וגרמנו לה להראות חיה״ *(יוסי ורדי, על ICQ)*

״האינטרנט וישראל חייבים זה לזו 2000 שנה״ (יוסי ורדי)

את הכתבה המלאה של דניאל אקסט על סצינת האינטרנט בישראל אפשר לקרוא ב־

http://www.thestandard.com/article/display/0,1151,8806-0,00.htm

ראיון עם אקסט עצמו בזמן ביקורו בארץ הופיע בגיליון 142 של ״קפטן אינטרנט״

http://www.haaretz.co.il/communikit/html/articles/19/katavot/142/23871.asp

המהדורה המקוונת של ״קפטן אינטרנט״ מתעדכנת כל יום - כל היום (ובחינם)
http://www.haaretz.co.il/captain

פורום ״קפטן אינטרנט״
http://www.iol.co.il/captainforum

הרשו לנו להפנות אתכם אל האתר הבא, המציע מספר גדול מאוד של קטעים (באודיו) מתוך תוכנית הרדיו המיתולוגית ״זה מה יש״ בהגשתם של אברי גלעד וארז טל, ששודרה בגלי צה״ל בשנות השמונים של האלף הקודם. מי שהאזין לתוכנית בזמן אמיתי (והיו... א בן 25 עד 35) ודאי זוכר את פזית (שירה גרא), פרופסור מקס קוטנר), האשם תמיד (יאיר ניצני), חזקאל מוסרי (גיל רונן), האיש הקטן (אברי גלעד), ואת הסדרה המונומנטלית ״ימי איציק״ (ניצני) – דגימות מכל אלה, וגם מהג׳ינגלים, הפרסומות, מהדורות החדשות הפיקטיוויות, ועוד שלל הפתעות, מופיעות באתר.

חסרים – הו, כמה חסרים – קטעים של ג׳ימי אוחנה וסמי וסוסו, אבל גם ככה גלישה באתר תזמן כמה דקות של עונג צרוף. וזה לא מעט

http://go.to/mayesh

בתחילת החודש נכנס בחור אחד לדירה ריקה, שינה את שמו ל״דוט קום גאי״ (להלן: דק״ג), והודיע שיישאר בדירה עד סוף השנה כשהוא שורד רק בעזרת האינטרנט. באתר (http://www.dotcomguy.com) אפשר לעקוב אחר היומיום של דק״ג, לקרוא את יומנו האישי, לצפות בו כשהוא עוסק במה שהוא עוסק, לשוחח עמו בצ׳ט, ולהיחשף למודעות פרסומת של חברות הנותנות חסות לאירוע.

הקפטן שלכם קרא את הכתבות המתלהבות בעתונים, הפך ברעתו, והפך עוד קצת, נכנס לאתר, קרא את יומנו של דק״ג, עבר על הראיונות שנתן, שמע אותו מדבר, צפה בו יושב מול האינטרנט, עיין בקובצי השאלות והתשובות, ורק אז הגיע למסקנה סופית: דק״ג הזה קצת טמבל. ואם לא טמבל באופן אישי, הרי שהוא טמבל באופן עקרוני, או במילים אחרות: יש משהו מאוד טמבלי במעשה שלו.

דק״ג מנסה להוכיח איזו נקודה, משהו שקשור בזה שאפשר לחיות רק עם האינטרנט ולא להזדקק לחסדי העולם המנותק. יכול להיות שכן, אבל איזה מין חיים אלה? עם כל הכבוד לאינטרנט, הוא לא השניצל של החיים: הוא רק הפירה, ואולי החרדל. רוצה לומר: תוספת. חשובה, מועילה, נחמדה, נהדרת, מוסיפה, מקפיצה, הכל נכון, אבל מה – תוספת.

ואולי בגלל זה הקפטן שלכם אוהב כל כך את האינטרנט, ומסתדר איתו טוב כל כך. הקפטן תמיד היה שניצל (מהבחינה של חם, טרי ועסיסי, לא מהבחינה של שטוח). כשהועמסה צלחת חייו בקצת פירה/אינטרנט, נדמה היה שהושג האיזון המושלם. פירה לבד זה, איך לומר, קצת סתם. ודק״ג הוא איש פירה קלאסי.

כי מכלול הייתרונות של האינטרנט, אם נעזוב לרגע את השניצל והפירה, יכולים לבוא לידי ביטוי דווקא על רקע העולם המנותק. התענוג של צ׳ט, לדוגמה, נובע בעיקר מהיותו צורת תקשורת חדשה, שונה מצורות ההתקשרות בעולם הרגיל; מה הטעם בלקנות דרך האינטרנט אם לא מנצלים את הזמן שנחסך ומטיילים קצת ברחובות; מה הטעם בלברר מה מזג האוויר אם בכל מקרה רואים אותו רק מהחלון; מה היתרון בלעבוד מהבית כשהבית הוא בכל מקרה המקום היחיד שאתה נמצא בו? הקפטן שלכם פשוט לא מצליח למצוא שום ייתרון בפרוייקט דק״ג.

בקיצור, מה אומר האיש עם המקטרת? אינטרנט שמינטרנט, החיים יפים והם קורים בכל מני מקומות, שרובם רחוקים משולחן העבודה. אינטרנט שמינטרנט, צאו מהבית, תפגשו אנשים. אל תסתפקו בפירה, לכו על השניצל. ואל תפחדו מהפטיש הגדול, כולם נרפקים מתישהו.

קפטן אינטרנט

עורך: דרור פויר. סגנית עורך: נתלי מלצר. עיצוב: אמיר חסון.
כתובת המערכת: עיתון ״הארץ״, רחוב זלמן שוקן 21, תל אביב 61001 טלפון: 03-5121755 פקסימיליה: 03-5121753 דואר אלקטרוני: captain@haaretz.co.il
המהדורה האלקטרונית של המוסף ״קפטן אינטרנט״ עולה מדי שבוע באתר של הקפטן: http://www.haaretz.co.il/captain, האתר מתוחזק על ידי IOL – http://www.iol.co.il.
המהדורה האלקטרונית של Wired מתעדכנת מדי יום באתר: http://www.hotwired.com
איור השער: מיכל בוננו.

פוקוס הארץ בשיתוף IMIF
הפורום הישראלי לאינטרנט סלולרי

הדבר החם בעולם התקשורת

WAP

14.3.2000

17:00–09:00, הילטון ת"א

עולם האינטרנט מגיע לסלולר

- מגמות עכשוויות בעולם התקשורת הסלולרית
- אינטרנט ותוכן זמין בכל כיס בכל מקום
- שילוב בין טכנולוגיות מובילות, מכשירים סלולריים עתידניים ותוכן מקומי
- הצגת סיפורי הצלחה ומודלים קיימים המיושמים בהצלחה באירופה, ארה"ב ויפן ובדרכם לארץ
- האינטרנט הסלולרי בארץ – מה מציעים המפעילים

הכנס מיועד למנהלים בחברות תקשורת, ספקי תוכן, אנשי פיתוח, אנשי שיווק, פרסומאים, אנשי אקדמיה ועוד'

לפרטים והרשמה: פוקוס הארץ טל: 03-5121140 למלא ולפקסס ל: 03-5121135

☐ כן, אני מעוניין להרשם ☐ להכניס חומר פירסומי בתשלום

מחיר למשתתף 420 ש"ח כולל מע"מ 10% הנחה למנויי "הארץ"

שם ______ תפקיד ______ חברה ______

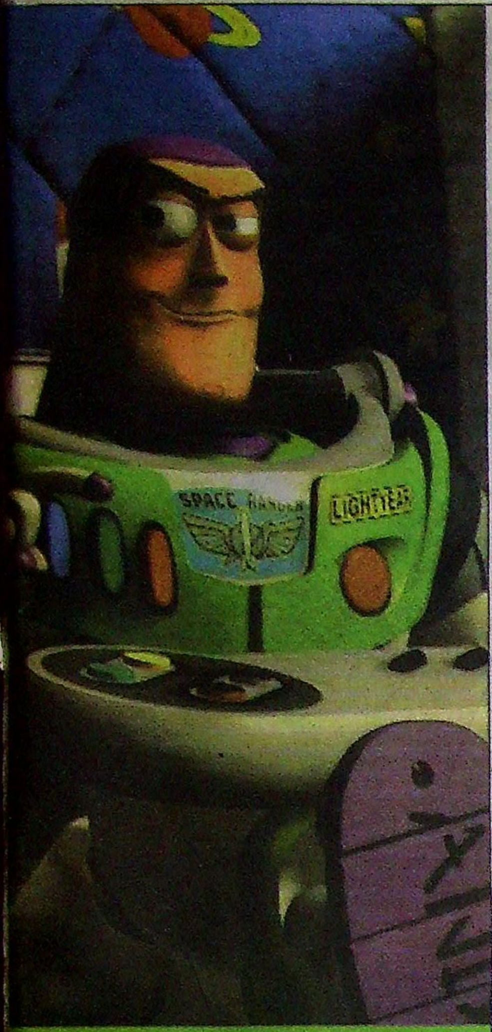
טל. ______ פקס ______ כתובת למשלוח חשבונית ______

חתימה ______ חותמת חברה ______

המחאות יש לשלוח לפקודת "עיתון הארץ", רח' זלמן שוקן 21, ת"א 61001

כרטיס אשראי: ☐ ויזה ☐ ישראכרט ☐ דיינרס ☐ אמריקן אקספרס

מס' ______ בתוקף עד ____ ביטולים יתקבלו **בכתב** בלבד עד 20/2/00

ליבינג להווידה לוקה

תומך לכל פועל, הצפנה פורצת גבולות, סיבות חדשות להיכנס לאתר של אפל, מגישת חדשות וירטואלית ומגזינים מצוינים ל–MP3. חדש ומומלץ ברשת

א. NoWonder הוא אתר שעושה לרשת הרבה כבוד. זהו אתר תמיכה טכנית, המספק עזרה און־ליין בחינם כל יום, בכל שעה. דמיינו ש"קפטן הצילו" היה עומד לרשותכם 24 שעות ביום – ככה זה ב–NoWonder (למעט, כמובן, רוחו המשועשעת והספונטנית של הקפטן).

איך זה עובד? בכניסה לאתר מקלידים את השאלה בקווים כלליים. בעמוד הבא יורדים לפרטים: משייכים את השאלה לקטיגוריה מסוימת, בוחרים את מידת הבקיאות שלכם בתחום, מסבירים ומנמקים. אחרי ששולחים את השאלה המפורטת למרכז התמיכה, נכנסים לחשבון באתר באמצעות שם משתמש וסיסמה שבוחרים. אחר כך אפשר לבחור בין שתי אפשרויות: תשובה שתישלח בדואל בתוך 24 שעות, או תשובה און־ליין. במקרה השני, מופיעה רשימה של תומכים שמוכנים לענות על השאלה, לצד הדירוג שהם קיבלו ממשתמשים אחרים, ומספר האנשים הממתינים להם בתור. בוחרים את התומך/ת הרצוי/ה, ובעמוד הבא נפתח חלון צ'ט. כאן יענה התומך הנבחר על השאלה שלכם בסבלנות אין קץ, גם אם אתם לא מבדילים בין דפדפן למנוע חיפוש. כל השאלות והתשובות נשמרות בחשבון שלכם באתר, ואפשר לחזור אליהן בכל שעה. האתר מוכן לענות על כל שאלה בכל תחום, כולל לינוקס, חומרה, מקינטוש, מאגרי מידע ועוד. זה באמת בחינם, זה באמת עובד, זה באמת מצוין, בהסתייגות אחת – מי שמוטרד מבעיות בתחום העברית, על בעיותיה השונות והמשונות, צריך לחפש כתובת אחרת. התומכים של NoWonder גרים בקליפורניה, והם לא מבינים עברית בכלל.

http://www.nowonder.com

ב. fatbrain.com היא אחת מחנויות הספרים הכי מעניינות באינטרנט. היא התחילה את דרכה בתור ComputerLiteracy.com, ועדיין יש לה הטיה מקצועית בולטת – המחלקות הראשיות שלה הן מחשבים, עסקים, ומדע, ובכל אחד מהתחומים האלה היא מעמיקה הרבה יותר ממתחרות כמו אמזון ודומותיה.

אבל הייחוד העיקרי של fatbrain הוא בהפצה של Ematter (פטנט רשום של החנות). מדובר בחומר מקצועי או ספרותי שאפשר להוריד מהרשת, בתשלום, כקובץ אקרובט או וורד. איפה היתרון? מי שמחפש חומר מקצועי יכול למצוא בפורמט של Ematter חומר ממוקד מאוד שלא הודפס כספר, בגלל ששום בית הוצאה לאור לא היה כדאי להדפיס ספר שקהל היעד שלו מצומצם כל כך. מי שרוצה לפרסם חומר מסוג כזה יכול לפגוש את קהל היעד שלו כאן. יתרונות נוספים: המחירים נמוכים למדי, הקובץ מגיע מיד.

לא צריך להסיק ש–Fatbrain הוא מסלקה לזבל שנדחה על ידי כל ההוצאות לאור בעולם. האתר שומר על רמה גבוהה מאוד, ומדרג את החומר שמגיע אליו בקפידה. מי שרוצה להתמחות בזריזות ובזול בתחום מסוים, יכול לנסות את עמוד הקורסים של האתר (Training and Certification), שמציע השתלמויות מקיפות בשלל נושאים הקשורים במחשבים במחיר הנמוך מזה של ספר הדרכה בסיסי.

Ematter הוא פורמט מצוין לכל אתר שרוצה לגבות תשלום על טקסטים שהוא מציע, וסביר להניח שהוא יהפוך לנפוץ יותר ויותר ברשת. כדאי לערוך אתו היכרות.

http://www.fatbrain.com

ג. Pretty Good Privacy (או, בקיצור, PGP) היא תוכנת הצפנה חזקה המאפשרת למשתמשים בה להצפין קבצים ודואל. היא תוכנת ההצפנה הפופולרית ביותר בארה"ב. מי שגר בארה"ב ובקנדה יכול להוריד אותה ממספר גדול של אתרים, ולהשתמש בה בחופשיות. אלא שחוקים פדרליים של ארה"ב אוסרים על ייצוא של תוכנות הצפנה מחשש שתוכנות כאלה שיגיעו לידיים הלא נכונות ישמשו אחר כך כנגד ארה"ב. אבל העולם, מתברר, הוא כפר גלובלי, וההגבלות החוקיות האלה יוצרות קשיים רבים להתנהלות האלקטרונית הגלובלית. לכן, בעקבות לחצים של חברות המייצרות תוכנות הצפנה ושל לוחמים למען יתר חופש בתחום, שונו החוקים האלה בספטמבר. עכשיו הם מחמירים פחות, אבל עדיין קובעים את אותו עיקרון של איסור הייצוא. אחד האנשים שפעלו לשינוי החוקים הוא ג'ון יאנג, ארכיטקט מניו יורק ובעליו של האתר Cryptome.

ביום שישי שעבר החליט יאנג לבחון את השאלה איך מתכוונת ארה"ב לפרש ולאכוף את החוקים החדשים. הדרך המקורית שבה הוא בחר לעשות זאת היתה הצבת עותק של PGP באתר שלו, להורדה חופשית מכל מקום בעולם. עד עכשיו, אתרים שהפיצו את PGP נדרשו לוודא על פי כתובת ה–IP שהמחשבים שמורידים את התוכנה אכן נמצאים בתחום ארה[illegible]אתר של יאנג מציע את PGP לכל דיכפין, ללא[illegible]ם בדיקה. שבוע אחרי שהוא העלה את התוכנה לאתר לא ננקטו נגדו צעדים כלשהם, אבל יאנג טוען שהוא בעצמו לא יודע אם הוא פושע שעומד לרצות בקרוב עונש מאסר, או פורץ דרך בתחום ההצפנה. בינתיים כולם יכולים ליהנות מהספק. את[illegible] בן אפשר להוריד – גם מישראל – בכתובת

http://jya.com/cryptout.htm#PGP

"צו הצופן", מחלקה חדשה באתר של משרד הביטחון. מותר ואסור בהצפנה בישראל

http://www.mod.gov.il/modh1/tzofen/index.html

ד. בהמשך למאמצים של MP3.com להשתלט על תעשיית ה–MP3 ברשת, הוקמו באתר שורה של מגזינים דיגיטליים (E-zines) מצוינים בענייני מוסיקה. כל מי שמתעניין בסוג מוסיקה מסוים חייב לעשות לעצמו טובה ולהיכנס באופן דחוף למגזין ההולם אותו, ולגלות שתמו ימי השיטוטים אחרי תחנות רדיו, קובצי MP3, אתרים של להקות, מידע, המלצות וקבוצות דיון.

האתר מציע מגזינים נפרדים לרוק, היפ־הופ, פאנק, מוסיקה אלקטרונית ועוד. הכל מרוכז בעמוד אחד, ועל אף שלכל מגזין יש עורך נפרד והרמה משתנה קצת בהתאם, האיכות מצוינת. המגזין למוסיקה אלקטרונית הוא להיט, זה לדוק פחות טוב, והמגזין למוסיקה אלטרנטיווית פשוט לא עולה בינתיים (כמה אלטרנטיווי). כל אחד מציע תתי־מגזינים לתתי־ז'אנרים, ומי שייכנס ל–E-zine למוסיקה אלקטרונית עד 1 בפברואר, יוכל להשתתף בבחירת התחנה האלקטרונית הטובה ביותר במסגרת טקס פרסי ה–Golden Impy, החתול חובב הרייבים מהמשחק "עזרו לאימפי להגיע לרייב".

המשחק

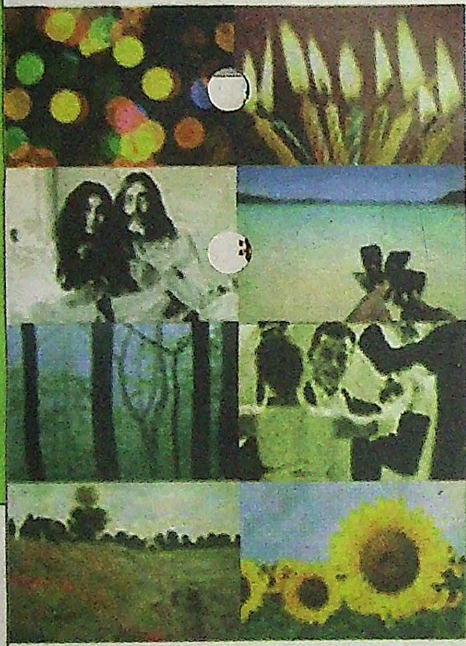
http://stations.mp3s.com/stations/4/mp3com_essentials_play_imp.html

המגזינים

http://www.mp3.com/community/mbezine.html

כדאי מאוד לבקר בעמוד "הנשים של MP3.com"

http://artists.mp3s.com/artists/57/the_women_of_mp3com.html

ה. לקראת תערוכת מקוורלד האחרונה, שהתקיימה בתחילת החודש, עבר האתר של אפל שדרוג מרשים. רוב השינויים מיועדים למשתמשי מק, אבל שניים מהם עשויים לעניין גם משתמשי חלונות.

הראשון הוא iReview – ריכוז של כמה עשרות מהאתרים הטובים ביותר ברשת, שמספקים תוכן, גרפיקה וחוויה כוללת ברמה גבוהה מאוד. האתרים מחולקים לנושאים, ומדורגים בשיטת הכוכבים. כדאי לבקר. גולשים ותיקים אולי לא ימצאו שם הרבה חידושים, אבל גולשים חדשים יכולים לסמן את העמוד כמקום להתחיל להכיר ממנו את הרשת.

http://ireview.mac.com

האטרקציה השנייה היא ICards – אתר הגלויות של אפל. למי שמחפש כרטיסי ברכה עם סטייל, ובחינם. אפשר ליצור באתר גם גלויות עם תמונות סרוקות משלכם.

http://icards.mac.com

נטע גורביץ'

הודות ללארה קרופט, תעשיית משחקי הווידיאו התבגרה סוף סוף, עם רווחים וערכי ייצור המתחרים באלה של הוליווד. אבל מגרש המשחקים של תעשיית המשחקים עדיין קשה, כפי שהוכח ב-18 בינואר, כשמחיר המניות של חברת איידוס, היוצרת של לארה קרופט, צנח בכמעט שליש. הבעיה היא שאף על פי שעלויות ייצור המשחקים גדלות במהירות עד לרמות הדומות לאלה של הוליווד, עסקי המשחקים עצמם בנויים עדיין כמו תעשייה ביתית.

כמו בסרטים, מספר מועט של זוכים תומך בהרבה מפסידנים. ההבדל הוא שיצרני משחקים נוטים להיות קטנים ועצמאיים, ללא הצינור הגדול של הוליווד לפרויקטים גדולים שמסייעים להחליק את המהמורות העסקיות, וללא תמיכת תחנות הטלוויזיה ומוציאים לאור של ספרים שהם חברות אחיות של האולפנים. גרוע מכך, חברות

העצים נושמים לרווחה

חזית הנייר האלקטרוני לא נרגעת. לאחרונה השיקה חברת אדובי טכנולוגיה חדשה – ePaper

יותר ויותר גולשים מבצעים רכישות ספרים מקוונות, אולם למרות הממד המקוון, מדובר עדיין במוצרים המגיעים למשתמש בתצורה המסורתית הכוללת דפים, דיו, קרטון ודבק. בנקודה זו נכנסים לתמונה טכנולוגיה חדשה ומושג חדש: ePaper. השילוב הפרדוקסלי משהו בין נייר לבין האות "e", המייצגת היבט אינטרנטי, עשוי לשנות את הדרך שבה אנו מקבלים טקסטים וקוראים אותם.

ePaper הוא הכיוון העכשווי אליו דוהרת אדובי, אימפריית ההוצאה לאור השולחנית, באמצעות יחידה שהקימה לפיתוח ספרים אלקטרוניים. הקורא מקבל תוכן זהה לספרים המסורתיים, ובפורמט דיגיטלי. הספרים האלקטרוניים ניתנים להורדה היישר מהאינטרנט ל–e–Books, מכשירים נישאים בעלי מסכים, שגודלם זהה לספר ממוצע, כשבנוסף אפשר להוריד את הספר אל המחשב האישי, או למחשב נישא.

הטכנולוגיה החדשה מאפשרת למשתמש להוריד ספר שלם מהרשת בשניות אחדות, גם בעברית, ולבצע כמה פעולות נוספות, כמו ביצוע חיפוש טקסטואלי חכם, שימוש בתוכן עניינים מלווה בקישורים, הפעלת קובצי וידיאו ואודיו, ניווט בספר או מחוצה לו באמצעות פתקים אלקטרוניים ואף הערות וסימונים בכתב יד, הוספת חתימה אלקטרונית לאימות מקור המידע והטמעת קישורי אינטרנט. כל זה מתאפשר באמצעות יישום המחולק חינם.

לצד ספרים סטנדרדיים, יהיה אפשר למצוא מסמכים אלקטרוניים אחרים, דוגמת מפרטים טכנים, מדריכי הפעלה, עיתונים וכתבי עת. בהעברת תוכן דיגיטלי נחסכות העלויות הפיסיות של נייר והדפסה, נפתחים ערוצי הפצה חדשים, והשוק זוכה למודלים עסקיים משופרים, השמים בראש סדר העדיפויות את הצרכן, ומסייעים למפיצים, לכותבים ולמוציאים לאור.

ההעברה הדיגיטלית מתאפשרת, בין היתר, באמצעות תוכנת האקרובט של אדובי, שהופכת כיום לסטנדרד בתחום ניוד מסמכים: ה–PDF של האקרובט מאפשר יצירת קבצים ושימוש בהם על פלטפורמות שונות מאלה שבהן נוצרו המסמכים, ללא צורך בהמרה. כל הגדרות הקובץ המקוריות – גופנים (כולל עברית), עיצוב, תמונות, צבעים ועימוד – נשמרות, וניתנות לצפייה גם אם אין למקבל את התוכנה המקורית, או מערכת ההפעלה שבה נוצר הקובץ.

כ-200 מיליון איש משתמשים ב–Acrobat Reader, והוא זוכה ל-100 אלף הורדות ביום. לעידוד ולהדגמת השימוש בספרים האלקטרוניים, פתחה אדובי ספרייה מקוונת הכוללת יותר מ-20 קלאסיקות. לזמן מוגבל, החברה מציעה להוריד אותן בחינם (http://www.adobe.com/products/acrobat/webbuy/main.html). בין הספרים במאגר נמצאים עליזה בארץ הפלאות, פרנקנשטיין, מסעות גוליבר, המלט, אנקת גבהים, אי המטמון וד"ר ג'ייקל ומר הייד. את הספרים אפשר לפתוח באמצעות Acrobat Reader בגרסה 4.05.

ביישום חדש של האקרובט מובנית פונקציית Web–Buy האמורה להשתלב במסחר האלקטרוני ובמע[illegible] העברת המידע. המשתמש יתחבר למערכת סחר אלקטרוני של מוציא לאור, ועם שליחת פרטי קנייה יישלח מספר זיהוי של המחשב האישי. אחרי אימות התשלום, תעביר מערכת אקרובט מפתח ייחודי למשתמש. כך מתבצעת הגנה מוחלטת על זכויות יוצרים. אם המו"ל צירף לספרים האלקטרוניים הגדרות מסוימות – כמו ביטול הפונקציות העתק/הדבק, או יכולת הדפסה – הרי שמדובר גם בהגנה אפקטיווית יותר לעומת ספרים מודפסים, הניתנים [illegible]ילום והעתקה.

באמצעות סרי[illegible] יהיה אפשר להחזיר גם ספרים ישנים מאוד למדפי החנויות. כך, למשל, אם הוצאת הספרים לא מדפיסה עותקים נוספים מספר ישן מסוים, אין קושי להעבירו בסריקה לפורמט דיגיטלי, ולהוציאו לאור על גבי ה–ePaper. 20 חברות כבר הודיעו שישתפו פעולה עם אדובי בטכנולוגיית ה–ePaper.

http://www.adobe.com/epaper

גיא גרניט

מי שמשחק בקטן, מרוויח בקטן

מה מעכב את הפריצה של תעשיית המשחקים

משחקים לא פיתחו כל מקבילה לשווקים המשניים של הוליווד – מספלי קפה ועד צעצועים – כדי לגרוף הכנסות נוספות שיפצו על כשלונות קופתיים. דבר זה גורם לחוסר ודאות בכל הקשור לביצועי חברות המשחקים, ואת מחירי המניות שלהן לפגיעים.

אפילו החברות הגדולות ביותר כמו "אלקטרוניק ארטס" ו"ג'פאן סקוור" עדיין ניצבות על קרקע רעועה יותר מאשר מרבית ההשקעות האחרות בתקשורת. אף על פי שחברות המשחקים הגדולות ביותר מחקות כעת יותר ויותר את שיטת האולפנים של הוליווד, ומשמשות כמוציאות לאור עבור הרבה מפתחים קטנים, בכל שנה או שנתיים הן עדיין ניצבות מול סיכון של פלטפורמה חדשה – האם דרימקאסט של סגה יצליח? ומה בדבר פלייסטיישן 2 של סוני?

הלקח, הן עבור חברות המשחקים והן עבור הוליווד, הוא שגדול יותר באמת טוב יותר, או לפחות בטוח יותר: בתעשיות עם סיכון קריאטיווי גדול, לא משתלם להיות קטן. למשל האולפן הרשום הקטן ביותר בהוליווד, פי[illegible]. האולפן שמתמחה באנימציה ממוחשב[illegible]ציא פחות מסרט אחד בשנה; כישלון אחד בלבד יסכן אותו. למרבה המזל, הסרטים שלו ("צעצוע של סיפור" ו"Bug's Life") היו הצלחות קופתיות. גם הסרט השלישי של החברה, "צעצוע של סיפור 2" (עוד לא הגיע לישראל), היה הצלחה קופתית אדירה – הוא גרף א[illegible]ווחים השניים הגבוהים ביותר בהיסטוריה של סרטי האנימציה. יחד עם זאת, המניות של פיקסאר צנחו ברבע. כבר לא מספיק לעמוד בציפיות: משקיעים נוטים להתעלם מחברות שיכולות לפתח רק מספר מועט של מוצרים בו זמנית. המסקנה, אולי, היא ללכת בעקבות המגמה בעולם העסקים, ולהתמזג.

אקונומיסט

הקפטן משאיר טיפ

עוד נגן, אבל כזה שמנגן כמעט הכל, והכי בקלות. ה-Media Player של מיקרוסופט הוא הנגן למי שאוהב את החיים שלו פשוטים

א. יותר ויותר אתרים מציעים קטעי אודיו ווידיאו בפורמט של נגן המדיה של מיקרוסופט, וזאת סיבה טובה להוריד אותו. סיבה נוספת היא שזהו נגן מצוין. ה-Microsoft Media Player הוא פשוט ואמין, ומכוון בעיקר למשתמשים שרוצים נגן אחד לכל פורמט של אודיו ווידיאו, בלי יותר מדי בלבול ראש. הגרסה הנוכחית של המדיה פלייר היא 6.4. גודל הקובץ להורדה הוא 3.6 מגה בייט - כחצי שעה במודם 28.8.

ב. לא להאמין, אבל לנגן יש גרסה עברית. אפשר להוריד אותה בכתובת http://www.microsoft.com/windows/mediaplayer/en/download/Win32Otherx86.asp, אחרי שבוחרים Hebrew Language Version.

ג. המדיה פלייר מנגן קבצים מסוג mid, mpe, mpa, mp3, mp2, m1v, mpeg, mpg, wax, wma, wav, rmi, asx, asf, avi, snd, au, mov, aiff, aifc, aif, qt.

ד. אחרי שמתקינים את המדיה פלייר, יש מי שנחרדים לגלות שהנגן השתלט כמעט על כל סוגי המוסיקה והווידאו, והוא נפתח כדי לנגן קבצים שקודם לכן שויכו ל-RealAudio, QuickTime או Winamp. למי שלא רוצה שהמדיה פלייר יהפוך ל-player default במחשב כדאי לבחור בעת ההתקנה את Custom Installation, או לבצע את הצעדים הבאים המאפשרים לשייך לנגן את סוגי הקבצים שינוגנו בו: אחרי שמורידים את הקובץ - ולפני ההתקנה! - ניגשים ל-Start/Run. בהנחה שהורדתם את הקובץ לתיקייה temp, מקלידים את השורה הבאה:
"C:\temp\mpfull.exe" /C:"mp2wrap.exe /ISVInstall"
הנגן יותקן, אבל לא ישתלט לכם על החיים.

ה. מי שבוחר בהתקנה שמרנית אבל אחר כך רוצה שסוג מסוים של קובץ ייפתח בנגן אחר, יכול לשנות את שיוך הקבצים (file association) בעצמו. לוחצים לחיצה כפו[illegible] על האייקון של My Computer בשולחן העבודה, ונכנסים ל-View/Folder Options/File Types. בוחרים את הקובץ הרצוי (mp3, wav וכו') ולוחצים על Edit. בתיבה שנפתחת לוחצים פעמיים על Play. בחלון הבא מזינים לתוך התיבה של application used to perform action את הדרך לקובץ ה-exe של הנגן הרצוי (לדוגמה, "C:\Program Files\Windows MediaPlayer\mplayer2.exe").

ו. נשמע מסובך? Freedom of Association היא תוכנה קטנה ומצוינת שתעשה את העבודה בשבילכם. אפשר להוריד אותה, למשל, בכתובת
http://hotfiles.zdnet.com/cgi-bin/texis/swlib/hotfiles/info.html?fcode=000QXY

ז. משתנים שעשויים להשפיע על איכות הביצועים של המדיה פלייר: עומס באינטרנט, חיבור איטי לרשת, עומס על המעבד הנובע ממספר גדול של תוכנות פתוחות, כרטיס מסך או כרטיס קול מיושן, מעבד איטי.

מה עושים? ככלל, המדיה פלייר מצטיין בהתאמה לכל סוג חיבור. למי שמשתמש במודם 56.6 אבל מקבל תוצאות גרועות, כדאי לבחור בפעם הבאה קליפ במהירות 28.8 - זה פותר הרבה מאוד בעיות. אם הבעיות נעוצות בענייני חומרה, זה הזמן להחליף.

ח. מכיוון שהנגן תומך ברוב סוגי המדיה באינטרנט, רק לעתים נדירות יש קבצים שלא נפתחים או שנפתחים חלקית (יש אודיו אבל אין וידיאו, או להיפך). במקרים כאלה ייתכן שהנגן לא התקין את המפענח המתאים לניגון הקובץ. כדי לפתור את הבעיה נכנסים ל-File/Properties/Advanced. אם בתיבת ה-Codecs in use מופיעה המלה No בעמודת ה-Installed, זאת אכן הבעיה. כדי להתגבר עליה, סוגרים את הקובץ המתנגן ופותחים אותו פעם נוספת מהעמוד המתאים באינטרנט. כשפותחים קובץ, הנגן מזהה אוטומטית את המפענחים הדרושים לו, מוריד אותם ומתקין אותם.

ט. אם גם זה לא פותר את הבעיה, יכול להיות שהקובץ דורש מפענחים מתקדמים יותר מאלה המותקנים בגרסה הנוכחית של הנגן. שווה לנסות להיכנס בנגן ל-Help/Check for Player Upgrade. אם יש גרסה חדשה, כדאי להוריד ולהתקין.

י. לחיצה בעכבר ימני בתוך חלון הווידיאו פותחת תפריט שימושי ביותר, שמייתר כמעט לחלוטין את הצורך להיכנס לתפריטים מתוך ה-Header.

יא. כדי לשנות את ההעדפות לפורמט מסוים, מנגנים בנגן קובץ בפורמט הרצוי, ונכנסים ל-View/Settings.

יב. אחד היתרונות הגדולים של המדיה פלייר הוא יכולתו להציג מוסיקה ווידיאו ברוחבי פס משתנים, ממודם איטי ועד לחיבור לכבלים. בעלי חיבור איטי יקבלו את התוצאות הטובות ביותר על גבי מסך קטן. מי שיש לו חיבור מהיר עשוי לראות וידיאו באיכות סבירה גם על מסך גדול יותר, ואפילו על מסך מלא. כדי לעבור בין המידות השונות של חלון הנגן משתמשים ב-View/Zoom (או Alt+1 ל-50%, Alt+2 ל-100%, Alt+3 ל-200%). כדי לעבור למסך מלא לוחצים על Alt+Enter, ועל אותם מקשים כדי לחזור חזרה לנגן.

יג. כדי שכל קליפ ייפתח בחלון חדש של הנגן (זהירות, זה תופס הרבה זיכרון!) נכנסים ל-View/Options/Player ובוחרים Open a new player for each media file played.

יד. כדי להוסיף קליפ לרשימת המועדפים נכנסים ל-Favorites/Add to Favorites בזמן שהקליפ מתנגן. בתיבה שתיפתח אפשר לשנות את שם הקובץ. כדי לשייך אותו לתיקייה מסוימת, לוחצים על Create In.

טו. ברשימת המועדפים מקובצים כמה מקורות מצוינים של קובצי אודיו ווידיאו. מקום נוסף שכדאי לבקר בו הוא אתר הבית של הנגן:
http://[illegible]owsmedia.microsoft.com

(אפשר להגיע אליו גם על ידי כניסה ל-Go/Media Guide בתפריט של הנגן).

האתר מציע שידורים חיים, תחנות רדיו ואתרים נוספים המשדרים למדיה פלייר. כדי לנצל אותו בצורה אופטימלית כדאי לבצע פרסונליזציה קצרה. בעמוד הראשון, מתחת לתיבת החיפוש (בצד ימין למעלה) לוחצים על Set Time Zone ובוחרים בישראל (GMT+2). מעכשיו, כל הזמנים באתר יוצגו לפי שעון ישראל, וכדי לשמוע הופעה חיה לא תאלצו לבצע חישובים של נוסחאות עם שני נעלמים.

טז. ב-Radio (http://windowsmedia.microsoft.com/radio, או פשוט Go/Radio בתפריט הנגן) אפשר לבחור תחנות רדיו לפי מדינה או פורמט. בוחרים International, ומתוך התיבה הקופצת, ישראל. בינתיים יש רק שתי תחנות ישראליות, אבל אפשר לנצל את אותו מנגנון כדי להאזין לתחנות מצוינות שמשדרות גם מניו יורק או מכל מקום אחר בעולם.

יז. אפשר לפתוח כל קובץ הישר מהנגן, דרך File/Open. בתיבה שנפתחת מקלידים את ה-URL או המיקום של הקובץ במחשב (אפשר לאתר אותו גם באמצעות כפתור ה-Browse). לחיצה על Ctrl+T תבטיח שהנגן יהיה תמיד החלון העליון הפתוח במחשב.

יח. מי שמשתמש במדיה פלייר כדי להאזין לקובצי MP3 יכול לשפר את הביצועים דרך View/Settings/MPEG Layer-3 Decoder (כדי להיכנס לחלון הזה צריך להריץ קודם קובץ MP3 בנגן). תחת כפתור ה-Statistics אפשר לראות נתונים על איכות הניגון של MP3, וב-Quality אפשר לקבוע משתנים כמו סוג המעבד, רזולוציה, תדר, וסטריאו.

יט. דש הבא אפשר יהיה להוריד מהאתר של מיקרוסופט את גרסת המדיה פלייר למחשבי כף יד. הגרסה הראשונה של הנגן המוקטן תתאים למחשבי קאסיופיה של קאסיו, Aero של קומפאק וג'ורנאדה של היולט-פקארד.

בלגן בדואר האלקטרוני - גם בנטוויז'ן

ובנטוויז'ן אומרים: זו בעיה עולמית, היא בטיפול, ובינתיים מומלץ לא לשלוח מסמכים רגישים בדואל ללא צעדי אבטחה

דו"ח אמין

עידו אמין

בעקבות פרשת הדואר האלקטרוני באינטרנט זהב שחשפנו כאן בשבועיים האחרונים, מתגלה כעת תופעה דומה גם בנטוויז'ן. נמצאים עמנו שני מנויי נטוויז'ן - ללא קשר ביניהם - שהראו לי דואר שקיבלו באופן רגיל, למרות שלא היה מיועד אליהם. כמו אצל אינטרנט זהב, גם בנטוויז'ן לא מדובר בטעות כתיב של השולח, אלא במה שנראה כפריחה של שרת הדואר של החברה.

במקרה אחד, שהתרחש בחברת התוכנה X, קיבל מנוי דואר שיועד למנוי של חברת נטוויז'ן בעל שם זהה. במקרה השני, חמור יותר, מגיע דואר של משתמש בחברת נטוויז'ן למישהו בדומיין אחר לגמרי בעל שם דומה בחלקו. כמו במקרה של אינטרנט זהב, גם בנטוויז'ן האירועים המצערים קורים רק למנויים בעלי שמות פשוטים ונפוצים, בעלי 3-4 אותיות.

ששון לוי, סמנכ"ל תפעול ושירות לקוחות בנטוויז'ן, מסביר: "מערכת יוניקס מחזיקה רשימה של הדומיינים עבורם היא מוכנה לקבל דואר. יש לנו 2,300 דומיינים כאלה. יש גם רשימה של 270,000 לקוחות, שעבור כל אחד מהם יש שורה ברשימה. עכשיו, אם הזמנת דומיין בשם mydomain.co.il ואתה רוצה כתובת ido@mydomain.co.il, צריכים לפתוח לך חשבון בשם ido ברשימת החשבונות. אבל מאחר וכבר יש עידו אחר, למשל בנטוויז'ן או בדומיין וירטואלי אחר, אי אפשר לתת לך באמת את השם ido. במקום זה נותנים לך בפועל את השם ido1, אבל מכניסים למערכת כלל שתפנה אליך דואר המגיע עבור ido@mydomain.co.il. הבעיה נוצרת כאשר מישהו שולח אליך דואר וטעה, אפילו קלות, בהקלדת שם הדומיין. במצב כזה, המערכת לא מוצאת את כלל ההפניה ושולחת את הדואל ל-ido@netvision.net.il".

הבעיה, על פי לוי, היא בעיה מהותית של מערכות יוניקס ואולי לכן היא צצה אצל כמה ספקים. כאשר יש מספיק אנשים עם שמות קצרים בדומיינים השונים, הבעיה של טעויות הקלדה ובעקבותיהן הפניה של הדואל לכתובת אחרת לגמרי היא כמעט בלתי נמנעת. בנטוויז'ן, מוסיף לוי, מודעים לבעיה ולפני מספר חודשים התחילו בפיתוח פתרון. הפתרון נוסה בהצלחה על שבעה בתי ספר וכרגע מוכנס לשימוש בדומיינים הווירטואליים החדשים שנפתחים בנטוויז'ן. הדומיינים הישנים יצטרכו לחכות לשינוי ידני של אלפי החשבונות בהן, וזה ייקח כמה חודשים.

כל זה מאיר עיניים, וחושף חולשה בסיסית של מערכות דואר אלקטרוני. ניסיתי לשחזר את התקלה על ידי משלוח דואר אלקטרוני לעצמי, לדומיין בלתי קיים, דרך שרת הדואר של נטוויז'ן, והדואר לא הגיע למנוי נטוויז'ן (כפי שהיה צריך להגיע לפי ההסבר שקיבלתי), אלא נשלח חזרה כלעומת שבא.

נוסף לכך, בדקתי בעקבות דבריו של לוי את הדואל המופנה שלא כשורה שנמצא בידי. לא מצאתי שם טעויות אנוש מהסוג אותו הזכיר. ונוסף

MP3 לרכב: מערכת MP SHUTTLE II מכילה עד 3000 שירים

לכך, קרוב לסגירת הגליון הגיעה בעיה נוספת שתיאורה אינו תואם לבעיה שתיאר לוי.

וכך הסיפור החדש: אחראי אינטרנט במוסד ציבורי העובר עם נטוויז'ן, פנה לחברה בדואר אלקטרוני כדי לדרוש טיפול בבעיות שגילה בשרת הדואר שלו: בשרתי הדואר של המוסד, הוא כותב, לא נעשה גיבוי כיאות על ידי חברת נטוויז'ן. הדואר ששלח לנטוויז'ן הגיע, למרבה האירוניה, למנוי אחר. המנוי האחר (שבמקרה הוא מומחה אינטרנט בעצמו) קרא, התפלא, התקשר לתמיכה, ושם, לאחר שלוש פניות ולאחר שלדבריו נאלץ להרים את קולו ביקשו ש... שישלח להם את התלונה בפקס.

הפניתי את הבעיה ללוי ואנו ממתינים לתגובה. בינתיים, מה לעשות? לוי ממליץ (ואני מצטרף) לא לשלוח דואר בעל חשיבות מסחרית או אישית בדואל, אלא לאחר ששלחת מכתב מקדים ווידאת את קבלתו, ולהשגיח בשבע עיניים בעת הקלדה ידנית של הכתובת. ועל הצפנה כבר דיברנו?

אגב, עוד שרת דואר שבו דווח לי על בעיות דומות השבוע הוא ניומייל (newmail.net). התגובה משם הגיעה תוך שעות. בניומייל הודו לי על ההערה, איתרו את הבאג ולדבריהם תיקנו אותו בו ביום. בשבוע הבא: עוד שרת דואר ששולח את הדואר שלך לכתובות אחרות.

התקן לך סטריאו לרכב בצל המלחמה

בעקבות השירות החדש של אתר MP3.com (ראה דו"ח אמין מהשבוע שעבר), נפתחה רשמית מלחמת גוג ומגוג בין האתר לבין RIAA, איגוד חברות התקליטים הגדולות המאגד יצרניות של 90% מהחומר המוסיקלי הנמצא בעולם.

RIAA תובעת את MP3.com על הפרת זכויות יוצרים, ואילו זו מצידה מתחפרת בעמדתה ואפילו נדמה שהיא ששה לקרב. מייקל רוברטסון, המנכ"ל, כותב אישית להילרי רוזן, מנכ"לית RIAA: "אנו צופים ליו[illegible] צחוננו בבית המשפט". לפי מהירותו של מהל[illegible] פתיחה – התביעה הוגשה בסוף השבוע, כמה ימים אחרי ההכרזה על השירות החדש של MP3.com – נזכה לראות כאן קרב משפטי ברמה גבוהה. אז מי כאן הטובים ומי הרעים שמאיימים להשתיק את המוסיקה? לפי חילופי ההאשמות הח[illegible], עוד לפני שהחל המשפט, מומלץ להכין [illegible] עינים ולהמשיך לצפות.

ובינתיים, שומעים MP3 במחשב. איך זה יגיע לסטריאו? באתר X10.com, המתמחה בגאדג'טים ביתיים בעלי יכולת תקשורת, מוצע כעת הגאדג'ט האולטימטיווי לחיבור MP3 מהמחשב למערכת הביתית, בלי חוטים ובלי בלגן. מדובר במשדר קטן המחבר אל מאחורי המחשב האישי, ובמקלט קטן המתחבר אל מערכת הסטריאו. המחשב מנגן, המערכת קולטת.

מנסיוני האישי, חסרונם העיקרי של המשדרים הזעירים והזולים לטווחים קצרים, הוא שאיכות השידור אינה עולה על זו של רדיו FM. אבל זה בסדר, הרי זו בדיוק איכותו של רוב חומר ה–MP3 הנמצא באינטרנט. יש גם תוכנה ושלט רחוק שבאמצעותם שולטים על הקטעים המנוגנים מן המחשב. מחיר המכשיר: 69.99 דולר. בנוסף מקבלים בעת הרכישה שובר מתנה של 20 דולר. בינתיים אין שם משלוחים לישראל, ואולי טוב שכך, כי חוששני שעקב היותו של המכשיר מיני–משדר, הוא יזדקק לאישורים ממשרד התקשורת.

מי כן מגיע לישראל? מוצר MP3 אחר, לרכב. בעבר כתבנו כאן לראשונה על מערכות MP3 לרכב המיוצרות בעולם. והנה, מערכת דומה, מתוצרת קוריאה, מגיעה לישראל: באתר car4u.co.il מצאנו מידע בעברית על מערכת MP3 לרכב, הנקראת MP SHUTTLE II, והיא יכולה להכיל עד כ–3000 שירים "בלי דיסקים, בלי קפיצות, יותר נוח, יותר אמין".

במערכת נעשה שימוש בדיסק קשיח נשלף. זה אינו כלול במערכת, אך אל דאגה – הוא אינו אלא דיסק סטנדרטי שמותקן בדרך כלל במחשבים ביתיים. עם המערכת מסופקת מסי[illegible] שבעזרתה יכול הלקוח להעביר את הדיסק הק[illegible] מהמכונית לבית ובחזרה. בדיסק בן 8.4 מ"ב, לדברי היבואן, ניתן להקליט יותר מ–2000 שירים, ובאתר car4u יש לצורך זה קישורים לאתרי MP3.

הטענת השירים לדיסק, אומרים באתר, קלה ופשוטה. ניתן בכל עת להוסיף ולה[illegible] שירים. ניהול השירים בדיסק זהה לניהול [illegible] בספריות תחת Windows. לכל ספריה יינתן שם, ולתוכה יועתקו קובצי ה־MP3.

מערכת ה–MP SHUTTLE כוללת בתוכה מעבד עצמאי, ולפיכך תפעול המערכת מהיר וישיר, ללא צורך בהעלאת מערכת הפעלה או תוכנת MP3. בחירת השירים ע"י שלט בעל צג LCD לתצוגה. למניעת קפיצות בעקבות טלטולים, יש בה יחידת זיכרון בת שמונה מגה בייט המכילה 6 דקות של "קריאה מוקדמת". המערכת כוללת בנוסף לפונקציות תפעול בסיסיות של מערכת CD, גם פונקציות מתקדמות כמו השמעת שירים אקראית, חיפוש שירים ע"י דפדוף בין הספריות ותצוגה ידידותית. לא חייבים להתקים אותה באופן קבוע ברכב, המערכת מתאימה גם לשימוש ביתי. היבואנים הבלעדיים בארץ הם אתר car4u, המחיר הוא 4,499 שקלים, כולל מע"מ וללא דיסק קשיח, אלא שלרגל ההשקה מוצעת המערכת במחיר 3,999 שקלים כולל דיסק.

לא גולשים ולא קונים

לפי מחקר האינטרנט השנתי השני של IDC שפורסם השבוע, מספר הגולשים בישראל בסוף 99 הוא 660,000 איש, או במילים אחרות: כל ישראלי עשירי. המסחר האלקטרוני בישראל בשנת 99' הסתכם, לפי אותו מחקר, ב–55 מיליון דולר בלבד. רגע, זה עוד יותר גרוע. מתוך ה־55 מיליון האלה, 35 מיליון דולר הגיעו ממסחר בין עסקים ורק 20 מיליון ממסחר בין עסקים ללקוחות (וזה, אגב, יותר מתחושת הבטן שלי ושל כמה מקורות שאינם מוכנים שאנקוב בשמם). במילים אחרות: 30 דולר לגולש, גג.

עוד חדשות רעות: צפויה התמתנות בהתחברות לאינטרנט בישראל, בגלל שלא צפויות מכירות מרקיעות שחקים של מחשבים אישיים. בעברית: קנינו מחשבים יותר מכמה מדינות, התחברנו לאינטרנט פחות בהרבה מכמה מדינות, וקנינו בה בהחלט פחות. ככה זה, כשכל ישראלי שני עסוק בלחלום על כיבוש העולם באמצעות סטארט–אפ אינטרנטי, למי יש זמן לגלוש.

המילים המלוכלכות של בבילון

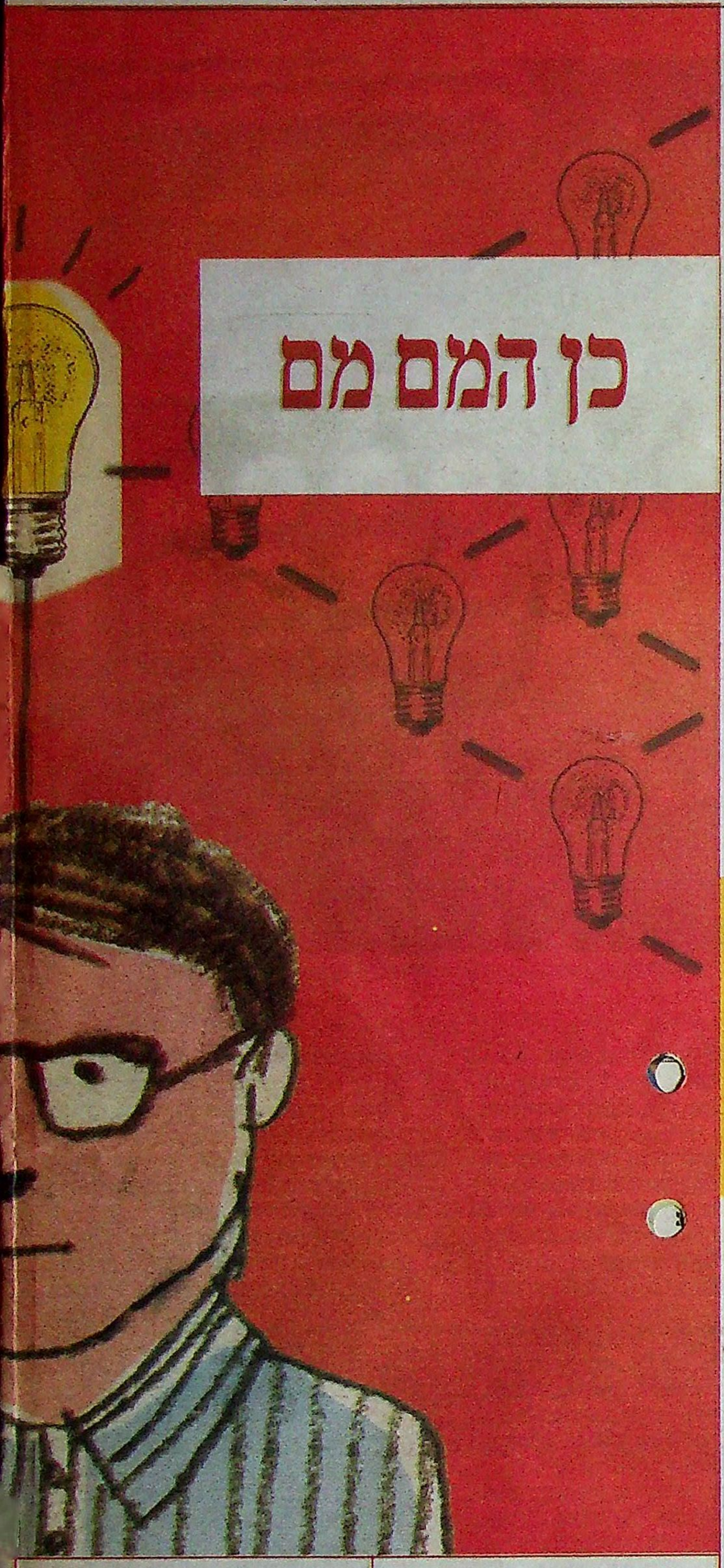
תוכנת התרגום הישראלית "בבילון", המוכרת לרבים, הולכת וכובשת לה נתח שוק בעולם. לפרטנרים של החברה – ניו יורק טיימס, ICQ, HP, לה מונד, לייקוס יפן, נטוויז'ן, אינטרנט זהב, בזקנט, ברק און ליין ועוד – הצטרף לאחרונה גם אתר CNN.

יפה מאוד. אז מה אנחנו רוצים? הקורא ניר גלילי הציע לי לבקש מ"בבילון" לתרגם את המילה האנגלית Cow. הקלדתי את המילה, וגיליתי שעל פי "בבילון", Cow בעברית זה "פרה; פילה; נקבה; אשה". לשם האיזון, חיפשתי גם מונח גנאי לגברים, לראות האם הפה המלוכלך של בבילון עובד לפחות בסימטריה, אולם לא הצלחתי לחשוב על מונח גנאי לגברים השגור בפי נשים. מנומסות, הפרות האלה.

שוקי פרמינג'ר, מנכ"ל בבילון, מסביר: "אם תסתכל במילון וובסטר ואוקספורד – בגירסה המלאה ולא זו שיש לאנשים בבית או אונליין – תראה שיש שם את אותו המונח, וזאת משום שהעולם אינו כה יפה כמו שאנו היינו רוצים, וגם המילונים הידועים מכילים סלנג. עם זאת, אני מאמין שאנחנו צריכים לתרום תרומה כלשהי לחברה ולו בכך שנסלק את הביטויים הפוגעים לגבי נשים, שחורים ועוד".

התרגום המתוקן יחליף את הישן בתוכנת בבילון באופן אוטומטי. אם בעתיד מישהו ימצא עצמו נפגע מביטוי אחר, מוסיף פרמינג'ר, הוא מבטיח לבחון כל מקרה לגופו.

כן המם מם

אורי פסובסקי

uri_p@haaretz.co.il

כל אחד הקשיב פעם למישהו מדבר וחשב ש"יש בזה משהו", לכל אחד יצא לשבת מול הטלוויזיה, להסתכל על פרסומת ולחשוב "את זה אני רוצה". אבל מה הוא אותו דבר שגורם לנו להעדיף רעיון כזה ולא אחר? איך בוחרים בין קולה לפפסי, בין "מגניב" ל"משגע", איך בוחרים לתמוך בשוויון זכויות לערבים אבל לא בפמיניזם? ומה קורה לרעיון שהרבה אנשים הפסיקו להאמין בו, כמו נגיד, "חולצות עם כריות בכתפיים זה יפה"?

אם מספיק אנשים לא יאמינו ברעיון, סביר להניח שהוא פשוט ייעלם. במלים אחרות, רעיונות שנשכחו פשוט לא שורדים לעומת רעיונות אחרים שהיו בסביבה באותו זמן. זו הברירה הטבעית, והחזק שורד. נשמע מוכר?

הרעיון הוא כמו גן

בשנות השבעים העלה הזוואולוג ריצ'רד דוקינס את הרעיון שאבולוציה יכולה להתרחש לא רק בצורות חיים (רעיון שהעלו גם הוגים אחרים באותה תקופה). הרעיון של דוקינס היה פשוט למדי – האבולוציה על פי דארווין מדברת על ברירה טבעית בין יחידות היכולות לשכפל את עצמן, והמצויות בתחרות זו עם זו. "משכפלים", הוא קרא להם. המשכפלים המוכרים לכולנו הם הגנים, המתחרים זה בזה. כמו שלומדים בבית ספר, גנים לעיניים חומות ינצחו גנים לעיניים כחולות. אבל למה רק גנים? דוקינס חיפש עוד מקום שבו קיימים "משכפלים" המצויים בתחרות – ומצא את המוח האנושי.

בכל רגע נתון, אומר דוקינס, מתחרים על (או ב־) מוחנו עשרות רעיונות, אופנות, ביטויים וגם מנגינות קליטות. וכמו אצל הגנים, גם פה יש שכפול – אנחנו רצים לספר לחברה בדיחה, מנסים לשכנע אנשים ללמוד טאי־צ'י, להיכנס לאתר ברשת. והנה, הרעיון שיכפל את עצמו.

דוקינס ניסה למצוא שם למשכפלים התרבותיים, שיהיה קליט לפחות כמו "גן". בספרו "הגן האנוכי" (1976), טבע דוקינס את המושג "מם" (MEME). נראה שהצליח לו. עשרים ומשהו שנים מאוחר יותר, תופסת לאטה תאוצה התיאוריה המכונה ממטיקה (Memetics) העוסקת בממים, אופן התפשטותם ממוח למוח, וכיצד הם מעצבים את חיינו.

אז למה אנחנו עושים דברים? כי זה טוב לנו? כי זה "נכון"? לממטיקאים תהיה תשובה אחרת. המם הוא יישות אנוכית במהותה, ויש לו מטרה אחת – לשכפל את עצמו. התשובה הממטית לשאלה "למה הורים מלמדים את ילדיהם לדפוק שלוש פעמים על עץ נגד עין הרע?" תהיה פשוטה: כך המם של האמונה התפלה משכפל את עצמו. וכאשר כל העולם אוגר קופסאות שימורים וגפרורים ובטוח שהכור הגרעיני יתפוצץ בחצות? זוהי התפשטות של מם Y2K. להבדיל מהורה המעביר מם לילדו, כאן מדובר ב"מגיפה" ממטית. כדאי לשים לב: בשני המקרים, העברת המם, או ה"הידבקות" בו, לא באמת הועילה למי שנושא אותו. ה"מם", כמו הגן, הוא אנוכי. מספיק ל"מם" לשרוד – הוא לא חייב לעזור לפונדקאי שלו.

כמה מהמחשבות שאנחנו מעבירים לזולת באמת הועילו, או יועילו, לו? רכילות, או דיבורים על אלי מקביל, לא באמת יעזרו לשומע אותם להתמודד עם סביבתו. ועדיין, אלה החומרים המרכיבים את רוב השיחות שאנו מקיימים. מובן שהמם לא חייב להיות אמיתי כדי לשרוד, כמו שמוכיחות, למשל, אגדות אורבניות. הבן של השכן לא באמת שם את החתול במיקרוגל, ועדיין הסיפור שורד.

הגיהנום הוא מם

הממטיקה לא נעצרת בניתוח של רכילות או שמועות. המטרה ששמו לעצמם חלק מהממטיקאים מרשימה

התשובה הממטית לשאלה "למה הורים מלמדים את ילדיהם לדפוק שלוש פעמים על עץ נגד עין הרע?" תהיה פשוטה: כך המם של האמונה התפלה משכפל את עצמו

יותר – הסבר כל התופעות החברתיות באמצעות מושג המם. מוסיקה, שפה, תרבות, אידיאולוגיה: הכל ניתן להסבר דרך רעיון המם. לכאורה, אי אפשר להסביר תופעות חברתיות מורכבות על ידי הסבר פשטני של ממים בודדים העוברים ממוח למוח. התשובה הממטית מתוחכמת יותר, ומודגמת על ידי ניתוח דתות. הקרב בין המדע לכנסייה הוא ארוך ימים, ואין פלא שממטיקאים קופצים על ההזדמנות לתקוף את הדת ולהציג אותה כדוגמה נהדרת להתפשטות ממים – דתות הרי שורדות אלפי שנים, ומדביקות מיליארדי מוחות. ניתוח של הדת הנוצרית, לדוגמה, יתחיל בפירוקה להרבה מאוד ממים קטנים.

הממים המרכזיים הם מם האמונה בגיהינום, ומם נפרד של האמונה בקיום האל. לממים אלה מצטרפים ממים כמו חוקי מוסר, העידוד למיסיונריות והעידוד ללדת הרבה צאצאים ולחנכם כמאמינים. התוצאה המתקבלת היא מבנה מורכב של ממים המועברים כמקשה אחת, שכל אחד מהם תורם להישרדות האחרים. למבנה כזה קורא דוקינס "מערך ממים" (Meme complex).

המערך הנוצרי מתוחכם במיוחד, מאחר שקיים בו איום על אלו העוזבים אותו: שריפה בגיהינום, נידוי מהקהילה או עינויים בידי האינקוויזיציה. בצורה דומה, אפשר להציג כמערכי ממים גם תופעות חברתיות אחרות, כמו אידיאולוגיות, תיאוריות "ניו אייג'" ואף תפישות מדעיות. הדוגמה הקיצונית ביותר היא הצגה של האישיות האנושית כמערך ממים ענק, רעיון אותו העלה פרופסור דניאל דנט, פילוסוף חשוב של הביולוגיה, ואחד הממטיקאים המרכזיים היום.

דנט אומר כי ה"אני", המכלול הפסיכולוגי המייחד את האדם, הוא למעשה רק מכלול ממים מורכב ביותר, החוברים יחד ליצירת מבנה ה"אישיות". ההחלטות אותן אנו מקבלים, אותו "רצון חופשי", הוא למעשה מעין התמודדות בין ממים שונים המתקיימים בתודעתנו. ד"ר סוזן בלקמור, פסיכולוגית במקורה, מנסה לשלב את הרעיון של דנט עם תחום אחר שבו היא עוסקת – הבודהיזם. חשתם פעם שהראש שלכם מלא כולו במחשבות, ואי אפשר "להרגיע" אותן? אין פלא, אומרת בלקמור, אלו לא המחשבות "שלנו", אלה ממים השוכנים במוח שלנו. כיצד נילחם בהם? על פי בלקמור התשובה היא זן בודהיזם (מם בזכות עצמו), וטכניקות מדיטציה ה"מפוגגות" מחשבות. ברגע שאתה מבין שבראשך יש רק ממים, אתה מתעורר מ"חלום המם". אבל אם "אנחנו" רק אוסף של ממים, מי בעצם מתעורר?

חשוב להדגיש כי הממטיקה עדיין אינה מקובלת כמדע. עם זאת, עוד לפני שהתבססה כתיאוריה מדעית, היא מהווה מין "חותמת גומי" שהרבה הוגים, רציניים יותר או פחות, מנסים להצדיק באמצעותה את הרעיונות שלהם. כך לדוגמה ריצ'רד ברודי, מחבר הספר "virus of the mind", המנצל את הממטיקה לפיתוח של פילוסופיית חיים פשטנית. ברודי,

ממטיקאים מציגים את הדת כדוגמה להתפשטות מרובות של ממים שונים. הממים המרכזיים הם מם האמונה בגיהינום, ומם נפרד של האמונה באל

שברשימת הישגיו כלולה כתיבת הגרסה הראשונה של מעבד התמלילים word, טוען כי עלינו להיות מודעים להיותנו כלי להפצת ממים. על האדם המודע להחליט האם הוא מפיץ ממים טובים או ממים רעים. ממים טובים הם מפתח לחיים טובים. או תיאוריה לרב מכר.

הממטיקה היא מם בעצמה

"יש יותר מדי אנשים גרועים שעוסקים בתחום, והפשטנות שלהם פוגעת בתיאוריה", אומרת ד"ר חווה יבלונקה, חוקרת במכון להיסטוריה ופילוסופיה של המדעים והרעיונות באוניברסיטת תל אביב, "בתחום הזה יש הרבה מקום לשרלטנים". ד"ר יבלונקה, גנטיקאית בהכשרתה, העוסקת כיום באבולוציה של הפילוסופיה, השפה, התרבות ועוד, מייחסת חשיבות רבה לניסיון לחקור תופעות של אבולוציה תרבותית. אולם הממטיקה, לדעתה, אינה הכלי הנכון, מאחר שאוצר המלים הממטי והתפישות העומדות מאחוריו לקוחים מעולם הגנטיקה ואינם מתאימים לחקר התרבות. אבל למרות הבעייתיות שבו, יבלונקה סבורה שמושג המם כנראה ישרוד, בין השאר בגלל שהממטיקאים יודעים איך למכור אותו.

"האנשים העוסקים כיום בממטיקה", אומרת יבלונקה, "מודעים באופן מיוחד לעניין השיווקי של הרעיונות שלהם, והם גם גאים בזה. כל העניין הזה, שהם משווקים את הרעיונות של עצמם, הוא חלק מאוד חשוב מהפילוסופיה שלהם".

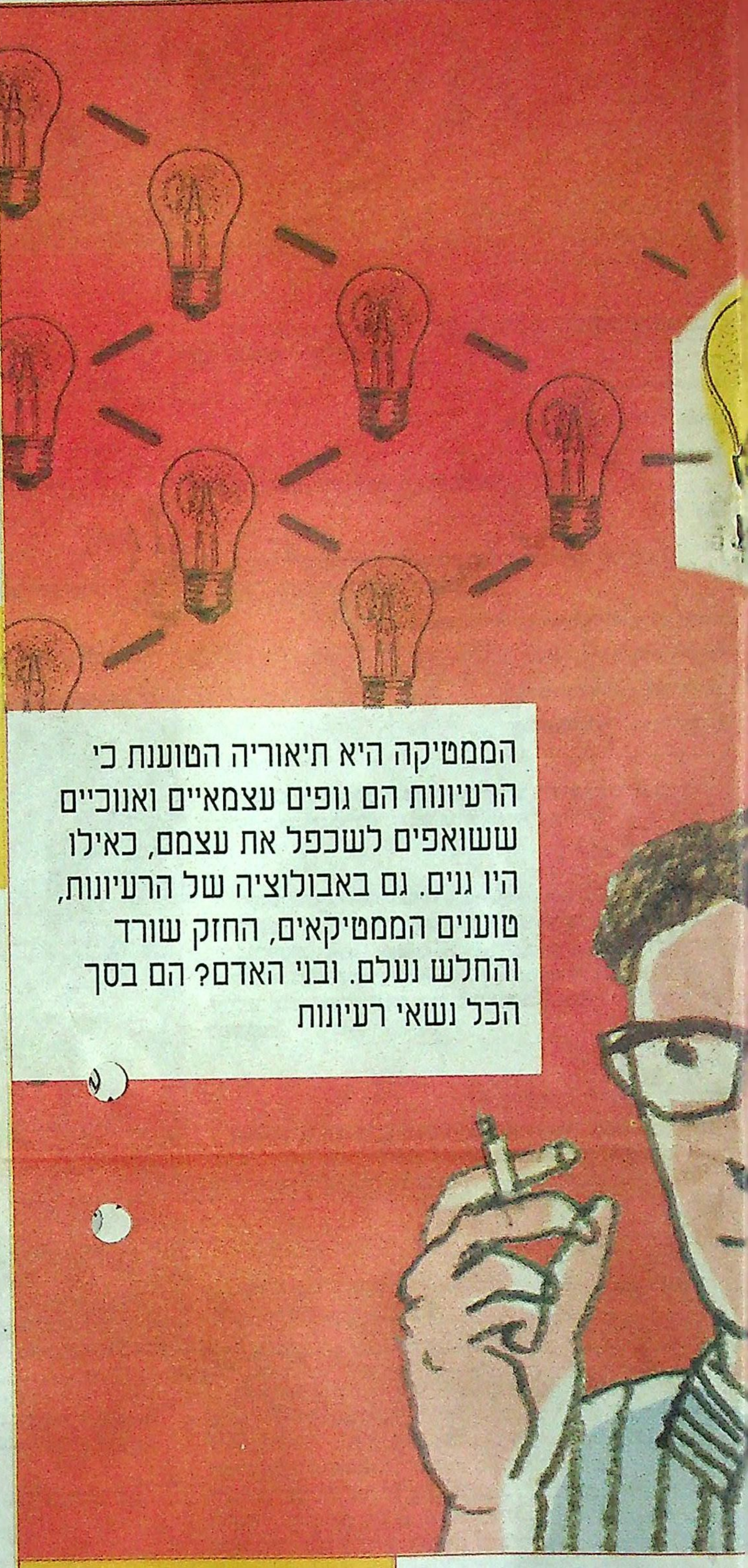
הממטיקאים, אומרת יבלונקה, חושבים על התיאוריה שלהם כעל מם. "הם מממשים בעצמם את הממטיקה, וזה מה שקורה באינטרנט, שבה הם משתמשים הרבה מאוד. הם משתמשים ברטוריקה ובפרסומאות כחלק מהעניין. יהיה להם חשוב מאוד, למשל, לפתח תיאוריה של מה הופך ספר לרב־מכר, ולא מעניין אותם בכלל הערך של הרעיונות עצמם. היכולת להשפיע על אנשים אחרים היא מרכזית, והספר של ברודי הוא חלק מהעניין".

אגב, ברודי עצמו לא חש שיש פה בעיה. תשובתו, שנשלחה בדואל, היא: "אנחנו שומעים הרבה על תיאוריות מלהיבות, חרשות ומקסימות, כמו היתוך קר, הנדסה גנטית וממטיקה, ולא משנה אם הן נכונות או לא. אנחנו לא שומעים הרבה על תיאוריות שמלהיבות אנשים, גם אם הן מבוססות מדעית. אני מוכן להתערב שהממטיקה תהפוך למדע שימושי יותר ויותר".

בעיה נוספת, עליה מצביעה ד"ר יבלונקה כ"אחת הבעיות הגדולות של הממטיקה", היא העובדה, לדעתה, ש"חלק מאוד גדול ממה שהאנשים האלה אומרים זה קלישאות פסיכולוגיות שהם עוטפים במעטפת של ז'רגון מתחכם".

אינטרנט הולך עם ממטיקה

הממטיקה דנה רבות באינטרנט, כתופעה הממחישה את התיאוריה. יבלונקה מסכימה שאפשר לתאר את האינטרנט במונחים של אבולוציה תרבותית, המתבטאת בהפיכת התקשורת ברשת למוצלחת יותר. אבל, היא שואלת, מהי הצלחה? הצלחה למתקשרים? לספקיות הגישה לרשת? בביולוגיה, היא מסבירה, יש נמען וממוען, ולשניהם יש תועלת בתקשורת. האינטרנט מורכב יותר – יש אנשים המתקשרים ביניהם, ויש חברות אינטרנט. במידה מסוימת, היא אומרת, אפשר לתאר "חיים עצמאיים של מערכת התקשורת עצמה". זו מתפקדת כמעין "מערכת עצבים", המיועדת ליצר למפעיליה מקסימום רווחים, ולא תמיד פועלת על פי האינטרסים של

איור: מיכל בוננו

הממטיקה היא תיאוריה הטוענת כי הרעיונות הם גופים עצמאיים ואנוכיים ששואפים לשכפל את עצמם, כאילו היו גנים. גם באבולוציה של הרעיונות, טוענים הממטיקאים, החזק שורד והחלש נעלם. ובני האדם? הם בסך הכל נשאי רעיונות

המשתמשים בה. את כל הניתוח הזה, אומרת יבלונקה, אפשר לבצע ללא שימוש במושג המם.

רונן אלטמן, אחד מתלמידיה של יבלונקה, המקריש את תזת ה-מ"א שלו לממטיקה, מסכים שהדיון בנושא כיום אינו רציני מספיק. אבל הוא לא נרתע מהטיעונים אותם היא מעלה. "נכון שאפשר להסביר הרבה תופעות בחברה ללא ממטיקה", הוא אומר, "אבל מצד שני, גם את התנהגות האדם הסבירו ללא שימוש ב'איד' ו'אגו' לפני פרויד".

אלטמן לא מסכים לאמירה כי הממטיקה מכילה רעיונות פסיכולוגיים. להיפך, הוא אומר, הרבה מהתיאוריות הפסיכולוגיות והסוציולוגיות עוסקות בעצם באבולוציה תרבותית. למרות שזה לא פופולרי בימינו, הוא אומר, הממטיקה יכולה לענות על הצורך ב"משהו יותר גדול". הוא טוען שאפשר לראות בממטיקה "תגובה לחומרנות של העולם, לתחושת האנשים שהכל הולך עם כסף, ושהעוצמה של הרעיונות הולכת לאיבוד". והנה באה הממטיקה ואומרת "הכל רעיונות".

גם אלטמן מרגיש כי הממטיקה מוגבלת כיום, אך מוכן להיסחף לתיאור

מבחינה ממטית, אומר אלטמן, אפשר לראות את הקהילה המקוונת כגוף המתגבש סביב מם ספציפי, בדומה לאורגניזם שבבסיסו עומד הדי־נ־א

נושאי המחקר שלה בעתיד. ייתכן כי באמצעות ממטיקה, הוא אומר, יהיה אפשר, לדוגמה, להסביר למה הדמוקרטיה לא עובדת, ולענות על השאלה המטרידה "למה אנשים לא חושבים ומצביעים בצורה רציונלית?".

האינטרנט, מלבד היותו הפורום העיקרי לדיון בממטיקה כיום, הוא גם דוגמה החוזרת על עצמה בתיאור תופעות ממטיות. ד"ר יבלונקה בהחלט רואה את האינטרנט כתורמת להתפתחות הממטיקה. באינטרנט, היא אומרת, נוצרת שפה משותפת – "שפת אינטרנט", ועוברות בה יחידות מבודדות של מידע, "חתיכות אינפורמציה". האנשים העוסקים בממטיקה בהחלט שואבים עידוד

מתופעות העברת מידע אלו. אלטמן חושב גם הוא שהממטיקאים רואים את האינטרנט כמשל לנכונות התיאוריה. אם עבודה על בינה מלאכותית ועל וירוסים מצליחה, "אז אולי גם אצלנו בראש זה עובר ככה?".

אלטמן מראה שאפשר לתאר ממטית קבוצות דיון באינטרנט. הקהילה המקוונת בקבוצת דיון מתגבשת בדרך כלל סביב רעיון מסוים. מבחינה ממטית, אומר אלטמן, אפשר לראות את הקהילה המקוונת כגוף המתגבש סביב "מם" ספציפי, בדומה לאורגניזם שבבסיסו עומד הד־נ־א. אחת התגובות המתבקשות לתיאוריה הממטית היא פחד. אם אכן יצליחו חוקרי הממים לבנות מודל מוצלח

האינטרנט, מלבד היותו הפורום העיקרי לדיון בממטיקה כיום, הוא גם דוגמה החוזרת על עצמה בתיאור תופעות ממטיות

מספיק להתפשטות ממים, יכולה הממטיקה להפוך לכלי יעיל בידיהם של בעלי אינטרסים לשלוט על מחשבות ההמונים, באמצעות "הנדסה ממטית".

ד"ר יבלונקה מסכימה. כיום, היא אומרת, הממטיקה היא "מדע של המסחור". הממטיקאים מנסים ללמוד מפרסומאים ומפוליטיקאים מה גורם לרעיונות להתפשט. אבל בשלב מסוים המפרסמים הם אלה שיפנו ללמוד מהממטיקאים.

דניאל דנט שלח הבהרות בדואל. "אנשי פרסום ותועמלנים מסוגים אחרים כבר עוסקים במה שניתן לכנות 'ממטיקה שימושית', ואפשר לצפות שהם יאמצו כל תובנה אליה תגיע הממטיקה". אבל, הוא מרגיע, "הם ייתקלו בבעיה שבה נתקל בסופו של דבר כל מומחה: אמא טבע יותר חכמה מאתנו". יש גם עניין של מזל, מוסיפה יבלונקה, וגורמים אחרים שאין עליהם שליטה.

וקצת מדע בדיוני לקינוח. אם מוכנים ללכת לכיוונים קצת קיצוניים עם התיאוריה, אומר אלטמן, אפשר לקשר בין הממטיקה לתיאוריות המזכירות את ויליאם גיבסון וה"סייבר פאנק". האינטרנט הוא שדה העברה אידאלי בשביל הממים, הוא אומר, ויש ממטיקאים המשתעשעים ברעיון כי צמיחת האינטרנט, כמו פיתוחי בינה מלאכותית, מכוונים למעשה על ידי הממים, ששואפים להשתחרר מכלי הקיבול של התודעה האנושית, ולעבור ל"חיים וירטואליים" עצמאיים.

Journal Of Memetics – בימה אקדמית לממטיקה

http://www.cpm.mmu.ac.uk/jom-emit

מעבדת המם – סוזן בלקמור וחבריה

http://www.memes.org.uk/meme-lab/WELCOME.HTM

meme central – האתר של ריצ'רד ברודי

http://www.brodietech.com

האתר של דניאל דנט

http://ase.tufts.edu/cogstud

כנסיית הווירוס – דת ממטית למאה ה-21

http://www.lucifer.com/virus/hb_index.html

ברברה בוש, אשתו של הנשיא לשעבר, אמרה פעם על משפחת סימפסון שזו הסדרה הכי מטומטמת שהיא ראתה מימיה. מאט גרונינג, האיש שהמציא את הסימפסונים, לא יכול היה להיות יותר מרוצה. "חלק מהכיף בחיים נובע מהידיעה שאתה לגמרי מעצבן אנשים אחרים. כשאף אחד כבר לא ישנא את משפחת סימפסון, אז אני ארע שאיבדנו את זה". עשור (!) לסימפסונים, כתבה בנענע

http://www.nana.co.il/thestory.asp?storyid=695

סימפסון, סיינפלד, סארטר, סטארט־אפ ואסף אמדורסקי

וגם זה קורה כשלוקחים תוכנית מצחיקה יותר מדי ברצינות: "סיינפלד ופילוסופיה: ספר על הכל ועל כלום", נהגה במוחו של וויליאם ארווינג, מרצה לפילוסופיה, בדרך חזרה מכנס אקדמי שבו מצא את עצמו מדבר עם קולגות בעיקר על העובדה שהסדרה עומדת להסתיים. אירווינג מתעקש שלא מדובר בבדיחה ("זה ספר על סיינפלד ופילוסופיה, לא על הפילוסופיה של סיינפלד"); מצד שני, הוא לא עוזר לעצמו עם שמות פרקים כמו "חיפוש האושר של ג'ורג': ניתוח אריסטוטלי", "סיינפלד, סוביקטיוויות וסארטר", או "קריימר וקירקגור: שלבים על דרך החיים". ביקורת על הספר מתפרסמת ב־ Lingua Franca

http://www.linguafranca.com/0002/inside-seinfeld.html

הדור של מתעשרי האינטרנט מתואר בדרך כלל במונחים של דבר אופנתי וזוהר, המילה האחרונה בעבודות מגניבות. כך עושה גם ה־ Village Voice, בכתבת שער על סטארט-אפיסטים צעירים. עורכי המגזין פיד קראו ושאלו את עצמם: למה זה כל כך שונה מהדימוי של צעירים שמחפשים לעשות הרבה כסף בדרכים אחרות?

"50,000 דולר – משכורת ממוצעת לבנקאי מתחיל בן 22 – נתפשת כסוג של בגידה. אבל חמישה מיליון? צריך להיות אדיוט, או מקובע עמוק בתוך תפישה מיושנת של מה טוב, כדי לא להבין שחמישה מיליון דולר בכסף אינטרנט זה דבר מאוד מגניב"

הכתבה ב־Village Voice

http://www.villagevoice.com/issues/0003/bunn.shtml

מאמר התגובה ב"פיד"

http://www.feedmag.com/daily/dy012100_master.html

"אני לא חושב שאני אלכסנדר פן, וגם לא המוסיקאי הכי טוב, אבל בסופו של דבר אני אומר את הדברים וצובע אותם במוסיקה, הכי נכון בשבילי והכי קרוב לעצמי, וכשאני לוקח מאחרים אני מרגיש שזה סוג של לעשות לעצמי הנחה". ראיון עם אסף אמדורסקי במגזין ריתמו

שירים שמחים עושים אותי עצוב

http://www.ritmo.co.il/magazine/asaf.htm

איך לקבל דואל בסלולרי, איפה לשחק ברידג', איך לפתוח קובץ zip ואיפה לארח אתר של כיתה ג'

help@haaretz.co.il

קפטן שלום, יש לי כרטיס קול (ישן אבל פועל) של קריאייטיב – "סאונד בלסטר פרו". הכרטיס עובד בדרך כלל ללא בעיות עם משחקים או תקליטורי מוסיקה ושומעים צליל נקי, אבל כל ניסיון להשמיע קובצי wav נתקל בתגובה בצרצורים משונים. לא כל כך התייחסתי לתופעה, אולם עכשיו אני מנסה להעביר קובצי קול ב־ICQ ואיני מסוגל. מה עושים?

מושיק

הקפטן משיב: הבעיה המתוארת קשורה בדרך כלל להגדרות ה־DMA (Direct Memory Access). הסבר מפורט כיצד פותרים אותה, נמצא ב־

http://support.microsoft.com/support/kb/articles/q136/6/75.asp

---

קפטן יקר, אולי תוכל לעזור לי. שמעתי שקיים אתר המאפשר לך לקבל את הדואר האלקטרוני בטלפון הסלולרי. האם אתה יודע על משהו כזה? תודה,

מאיה

הקפטן משיב: היה שירות שכזה בכתובת http://www.mailpush.com, אך מאז שסלקום משכה את ידה מהמיזם הנ"ל, השירות אינו פעיל.

שירות אלטרנטיווי הוא "איתורית" הודעות דואל, שאותו אפשר להשיג בכתובת

http://www.rooster.co.il/hebrew

מוסיקה קלאסית, למרים

קפטן שלום, לצורך גיבוי המערכת אני מחבר דיסק קשיח נוסף. הבעיה היא שב"חלונות" הדיסק הנוסף מופיע כבונן D, ואז כל הלינקים שמקושרים לדיסקים הבאים אחריו לא זמינים. האם אפשר לקבוע את האות של הדיסק החדש? רב תודות,

יובל

הקפטן משיב: חבר את הדיסק הקשיח למחשב. היכנס ל"המחשב שלי"/לוח הבקרה/מערכת/מנהל התקנים/כונני דיסקים" ובחר בכונן שחיברת. לחץ על "מאפיינים" ו"הגדרות". אם "הקצאת אות הכונן" מאפשרת שינוי, תוכל "להזיז" את האות למיקום גבוה יותר; אם לא – תאלץ להסתדר עם האותיות כפי שהן.

קפטן הצילו, הורדתי שומר מסך שנשמר תחת השם safari.zip. אינני יודע כיצד לפתוח אותו. התוכל לעזור? תודה,

גל

הקפטן משיב: 1. הורד את winzip מהכתובת:

ftp://ftp.cdrom.com/pub/simtelnet/cnet/win95/utilities/winzip70.exe

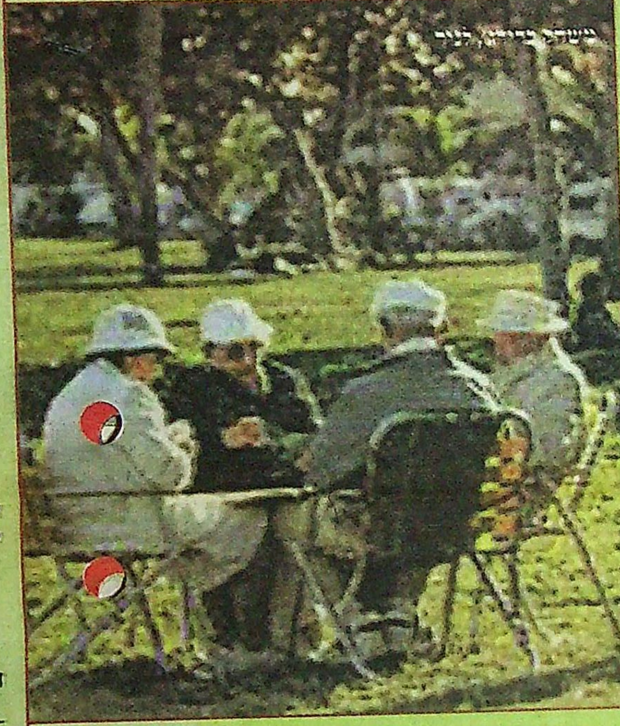
2. התקן את התוכנה (על ידי הקלקה כפולה עליה)
3. כעת בצע הקלקה כפולה על הקובץ safari.zip
4. הקלק שוב על הקובץ readme.txt המופיע ברשימה וקרא את ההנחיות כיצד להתקין את שומר המסך.

קפטן שלום, אם תוכל להסביר איך להשתמש בקבוצות דיון, בהנחה שאני לא מבין כלום בנושא? תודה מראש,

אביתר

הקפטן משיב: בנושא ההתקנה הטכנית תוכל להיעזר בהסבר שמופיע באתר נטוויז'ן:

http://new.netvision.net.il/helpdesk_sett6.html

משחקי ברידג', לניר

כמובן שתצטרך להחליף את שמות השרתים של נטוויז'ן בשמות השרתים של הספק שלך. תוכל להרים אליו טלפון ולהתייעץ בנוגע לפרטים הטכניים הללו.

בכל הקשור לבחירה בקבוצות עצמן וקריאתן תמצא הסבר טוב באתר אינטרנט זהב:

http://www.zahav.net.il/Content/Support/usingpro.asp

מידע נוסף על השימוש בקבוצות דיון נמצא בכתובת

http://www.newbie-u.com/news

קפטן שלום לך, האם תוכל לעזור לי למצוא אתר שבו אוכל לצפות במופע בשידור חי של מוסיקה קלאסית? בתודה מראש,

מרים

הקפטן משיב: האתרים הבאים מספקים מידע על שידורים חיים של מוסיקה קלאסית ברשת:

- http://www.Kennedy-Center.org/millennium/highlights.html
- http://www.Kennedy-Center.org/millennium/schedule.html
- http://events.yaClassical/Broadcasts hoo.com/netevent/Entertainment/Music/Genres/
- http://www.netradio.com/listen/index.html
- http://www.netradio.com/channels/baroqueandbefore/index.html

---

קפטן שלום, אני מחפש תוכנה שתמחוק או תסתיר את הבאנרים הפרסומיים שמופיעים באתרים שבהם אני גולש. רוב תודות,

דני

הקפטן משיב: הבאנרים המופיעים באתרים הם אמנם מטרד לא קטן, אך גם נשמת אפם של האתרים המציגים אותם. כאשר אתה מסתיר אותם, אתה מוריד את אחוז הכניסות לאתרים שמאחוריהם, גורם לירידה בהזמנות הפרסומות ולירידה בהכנסות מהן.

ואחרי הנאום, הנה כמה כתובות של אתרים המציעים את הכלים הדרושים לביצוע המשימה:

- http://www.adwiper.com
- http://www.webwasher.com

קפטן שלום, היכן אוכל לשחק ברידג' ברשת?

ניר

הקפטן משיב: נסה את האתרים הבאים. לכל אחד יתרונות וחסרונות, לכן שווה לבדוק את כולם

http://play.yahoo.com/games/login?game=Bridge

http://www.playsite.com

http://www.okbridge.com

http://www.winbridge.com

קפטן שלום, אני מורה בכיתה ג' והיינו רוצים להעלות אתר לכיתה. האם יש לך רעיון היכן נוכל לארחו? תודה,

יד

הקפטן משיב: וואלה־סיטי (http://city.walla.co.il) יספק לכם ממשק עברי ושטח אחסון בחינם. אם אינכם מרוצים מסיבה כלשהי, נסו בג'יאוסיטיז (http://geocities.yahoo.com), שם תוכלו לבחור את השכונה המועדפת עליכם (enchanted forest מומלצת במקרה שלכם). שני השירותים אינם כרוכים בתשלום והם ידידותיים למשתמש.

קפטן שלום, יש לי ICQ וכשאני משוחח אתו בצ'ט, העברית הפוכה. האם יש דרך לראות את הטקסט כמו שצריך, או משום לחיות עם זה? (מדובר בגרסה 0.99B). בתודה מראש,

יחיאל

הקפטן משיב: בתפריט ה־Chat בחר ב־Font, Display ושנה את ה־Script ל־Hebrew. בהצלחה.

קפטן שלום, גיליתי תקלה בתוכנת אאוטלוק אקספרס (פונקציית ההדפסה הפסיקה לפעול) ורציתי להסיר את התוכנה ולהתקינה מחדש, אבל משום מה איני מצליח להסיר את האקספלורר 5 (שאאוטלוק אקספרס 5 נמצא בתוכה), למרות שניסיתי לעשות זאת גם בהסרה נקית, באמצעות לוח בקרה/הסר תוכניות. המחשב סרב למחוק את התוכנה (הוא הודיע שהוא מוכן רק לאפשר להריץ בדיקה פנימית למציאת פגמים בתוכנה). גם הסרה "מלוכלכת", מחיקה פיסית של קבצים, לא הועילה. ניסיתי לדרוס את התוכנה מבחוץ, על ידי התקנת אקספלורר 5 תקין למהדרין מתוך דיסק חדש, אבל אז נתקלתי בהודעה: "במחשב מותקנת גירסה חדשה יותר של אקספלורר 5, ולכן אינך רשאי להמשיך במלאכת ההתקנה". אני לא מבין מדוע המחשב קובע איזו גירסה להתקין במחשב. מה עושים?

שרון מלונדון

הקפטן משיב: הקשיים נובעים מגירסת האקספלורר 5 שהוזנת למחשב. זו בעיה חריגה ונדירה ביותר, ולכן מומלץ שבסוגיה הזאת יטפל מומחה. חברות מסוימות הפיצו גירסת חינם של אקספלורר 5, שנלקחה מתוך סביבת אופיס 2000. המשמעות המעשית היתה שהתוכנה מנעה בפועל כל אפשרות הסרה בדרכים הרגילות. פנינו למיקרוסופט ישראל והם טענו כי בגלל שמדובר בגירסה אקספלורר 5 שנלקחה מאופיס 2000, צריך להתקין אופיס 2000 כדי להסיר או לתקן את הגירסה הזאת. טענה מקורית, אבל גילינו שאפשר להסתדר גם בלי זה, אם כי את הפעולה הבאה תן למומחה לבצע: הכנס ל"רג'יסטרי אדיטור" (לחץ על התחל, הפעלה, "רג'אדיט") ומחק משם את כל הקבצים הקשורים באינטרנט אקספלורר. תידרש לעשות זאת באופן ידני, וזה תהליך די מייגע, אבל רק כך תוכל לעקוף את כל ההגנות שהמתכנתים היצירתיים של מיקרוסופט כרכו סביב התוכנה. חשוב במיוחד למחוק את שורת ה"גירסה הנוכחית" שכן המחשב תמיד רץ לבדוק איזו גירסת אקספלורר מותקנת, מתוך הנחה נאיבית שהמשתמש לא ירצה להתקין גירסה ישנה על גבי גירסה מתקדמת יותר. זה שורש הרע, שמנע ממך להתקין גירסאות אחרות של האקספלורר. לאחר שסיימת, צא מהאדיטור. לאחר מכן לא תתקשה להתקין את התוכנה מחדש.

איך יודעים שאוהבים?

איך שטות אוניות ומדוע אינן טובעות?

תנו לילדים לגלות הכול ב'עיניים',
כתב־העת האיכותי, שיעשיר אותם ביסודות התרבות:
אמנות, מדע, טבע ויצירה

'עיניים' הוא כתב עת מיוחד ברמה גבוהה, לילדים בני 6 עד 12. הוא מוקדש בכל גיליון לנושא אחר, המטופל מזוויות התעניינות שונות ומגוונות, בגישה ובשפה המתאימות במיוחד לילדים. כל ילד יכול למצוא בו מה שמעניין אותו. 'עיניים' מצטיין באיכות הפעילויות וההתנסויות שהוא מציע לילדים בבית. 'עיניים' אינו תחליף לשבועוני הילדים, אלא הוא יוצר, לצדם, עניין והעשרה בתחומי תרבות, מדע, אמנות, טבע ויצירה, ברמה גבוהה בקנה מידה עולמי של עריכה והפקה. לכן נבחרה ל'עיניים' תדירות הופעה של דו־ירחון. אחת לחודשיים מופיע גיליון, שיכול להעסיק את הילדים זמן ממושך. ובשל היותו מרוכז סביב נושא אחד, הוא נשאר בבית לשנים רבות, ואוהבים לחזור ולקרוא בו וליצור בעזרתו. ב'עיניים' משתתפים טובי הכותבים והמאיירים, ויש בו 64 עמודים צבעוניים של איכות.

עשו לילדים מינוי לשנה על 'עיניים' ותקבלו **חינם**
שתי חוברות שתבחרו מתוך הגיליונות שהופיעו, בנושאים:
'נייר', 'צבע', 'מראה', 'צילום', 'משחק', 'מים', 'אש', 'פלסטיק', 'אדמה', 'אוויר', 'קומיקס', 'חשמל', 'אגדות', 'בעלי חיים', 'חושים', 'שקר', 'תנועה', 'אהבה' ו'כלי רכב'

תכנים מן הגיליון בנושא כלי רכב: איך בנויות מכוניות ואיך הן פועלות? איך שטות אוניות ומדוע אינן טובעות? על עגלות רתומות לסוסים וחמורים ומה מיוחד כל כך ברכבות? איך הגיעו בני האדם לירח? האם זה בטוח לטוס במטוסים? איך לבנות סירה ששטה בעצמה? על המזחלות של תושבי הצפון הקפוא ועל כלי רכב בעולם העתיק. מה עושות הגונדולות בונציה? על אמן שמפסל באמצעות מכוניות. סיפורים, שעשועי מדע, קומיקס וחידות על כלי רכב.

תכנים מן הגיליון בנושא אהבה: איך יודעים שאוהבים? על ציירים שמציירים את מי שהם אוהבים. משחקי חברה בנושא אהבה. על בעלי חיים שחיים כמו זוגות נשואים. איך להכין מתנות מיוחדות למי שאוהבים. על אהבת יעקב לרחל. משחקי מדע בנושא אהבה בין חומרים. סיפור על ילד שאהב את המורה שלו. איך מכינים עוגיות הפתעה באהבה. איך מכינים כרטיס ברכה מיוחד, קומיקס וחידות בנושא אהבה.

מחיר מינוי לשנה: **269** ש"ח
התקשרו: **02-6233933**

כתובתנו באינטרנט: E-mail: einayim@netvision.net.il http://www2.iol.co.il/einayim

החוברות הקודמות של **'עיניים'** מודפסות שוב ושוב לפי דרישת הקהל. אפשר לרכוש גיליונות קודמים במחירי הנחה מיוחדים למנויים, או לשלב רכישת מינוי לשנה עם גיליונות קודמים.

ישחקו הילדים לפנינו

פרבי ו"לגו מרוצים". שני משחקים (מומלצים) לילדים

פרבי, אותה בובה שנראית קצת כמו ינשוף וקצת כמו עכבר, מעורר בי צמרמורת קלה. אני יודעת שלא מקובל לומר את זה, אבל העיניים הבולטות שלו, הדיבורים המרגיזים בפרבית, והעובדה שפתאום יצור עם פרווה סינתטית מתחיל להבין אנגלית, לא מעוררים בי סימפטיה גדולה. אבל אז הגיע משחק המחשב "פרבי", והכל השתנה. אמנם מדובר באותו פרבי, שדובר אותה שפה לא מובנת, אבל על המסך השטוח של המחשב, הוא נראה משום מה מלבב יותר.

כמו עם הבובה הפרוותית, אפשר לשחק עם פרבי הווירטואלי במשחק מחבואים. הוא מגהק אם נותנים לו לשתות שלוש כוסות חלב ברצף, הוא משהק אם מדגדגים אותו, ואפשר גם לגרום לו לשיר. בניגוד לבובה, הוא משתף פעולה יפה, והוא הרבה פחות קפריזי.

ילד בן חמש, שרק באחרונה קיבל את הבובה – וזנח אותה מהר, כי אמרו לו שצריך להתנהג אליה יפה, לטפל בה, ובעיקר לא לזרוק אותה על הרצפה – שמח מאוד למראה התקליטור. הוא בחר בפרבי במסך הפתיחה, צבע אותו בצבעים, וניגש לשחק.

במשחק הראשון צריך לעזור לפרבי לטוס ברחבי הממלכה שלו בשמים. אפשר להשתמש בעכבר או בחצים, וכך להוביל את פרבי בזהירות בין עננים זועמים של גשם או קרח, לתת לו לאכול אוכל ששט בשמים, ולקטוף יהלומים כדי לצבור יותר נקודות. בניגוד לתקליטורים אחרים, שברובם המוסיקה המלווה את המשחקים היא חסרת חן לחלוטין, מתלווה למשחק הזה מוסיקה מקסימה.

המשחק השני מלהיב קצת פחות – 12 פרבים רוצים לנסוע ברכבת הרים בלונה פארק, וצריך להושיב אותם בשלושה קרונות, לפי הצבעים שלהם, כדי שיוכלו להתחיל בנסיעה. ככל שעולים ברמות הקושי, זה נעשה מסובך יותר, אבל יש תגמול – רכבת ההרים בסוף המשחק מפחידה קצת יותר מפעם לפעם (אם כי רואים רק את הצללית שלה), ובשמים נראים זיקוקי דינור.

המשחק השלישי הוא הפחות מוצלח מכולם, וכל ילד שיש לו כבר תקליטור אחד או שניים בבית מכיר את העיקרון – צריך להתאים בין אחד מצבעי הכדורים שמקשטים את הבמה לצבע הכדור שמופיע מעל. אמנם כאן אפשר לראות את פרבי רוקד, בליווי להקה של שלושה פרבים ותקליטן, אבל ההבדל הקטן הזה לא הלהיב את הילד שעבר מיד למשחק הבא.

והמשחק הרביעי מוצלח במיוחד: פרבי צריך למצוא את התינוק שלו במבוך, לאתר את המפתח, ולהגיע אתו אל היציאה. בדרך יש יהלומים שצריך לאסוף כדי לצבור נקודות, וכשעולים ברמת הקושי צריך לברוח מהעכביש שטווה קורים סביב פרבי במטרה לעכב אותו. יוצרי המשחק היו מספיק חכמים כדי לא לאפשר לעכביש לטוות קורים גם סביב התינוק, אחרת הנסיין שלנו היה עוזב את המשחק בחרדה. ברקע נשמעת מוסיקה קלאסית נעימה, והגרפיקה – כמו בתקליטור כולו – צבעונית ומקסימה.

חוץ מארבעת המשחקים כולל התקליטור, המיועד לבני 7-4, גם דפי צביעה של פרבי, תמונות סטילס של הבובות המקוריות, מילון, וגם סיפור הבובה שבאה מהשמים לכדור הארץ, רק כי היתה סקרנית. זהו תקליטור שעשוי במקצועיות, והוא יפהפה. אבל למרות כל התשבחות, כדאי להביא בחשבון שהוא כולל ארבעה משחקים בסך הכל, ומחירו שערורייתי. לתקליטור מצורפת בובת פרבי קטנה. ופאסיווית.

"פרבי". מחיר: 189 שקלים. הפצה: באג מולטיסיסטם

"לגו מרוצים" מיועד לילדים גדולים יותר, מגיל 6 ומעלה, והוא מסוג המשחקים שאפשר להתמכר אליהם. ניגשנו למשחק בחשש, לאחר שקראנו על משחקים אחרים בסדרה שהיו כרוכים בבעיות התקנה, ובמיוחד לאחר שעיינו בחוברת הנלווית, שהיא עבה יחסית, וכוללת שלל הסברים סבוכים.

אבל החששות התבדו במהרה – המשחק הותקן בקלות, וברגע שמטעינים אותו אין בעיה להבין איך הוא מתנהל. בתחילה אפשר ליצור מתחרה פרטי, עם חלקים נבחרים (כולם מלגו), לתת לו רישיון, וגם לבנות לו מכונית, שיכולה לעבור נסיעת מבחן כדי לבחון את הביצועים שלה. אחר כך אפשר לגשת לתחרות: למתחילים יש מרוץ יחיד, שבו הם יכולים להתאמן, ומרוץ נגד הזמן; למיומנות יותר יש מרוצים נגד יריבים קשוחים, וגם מרוצי הקפות ושלל פעלולים.

המשחק כולו עשוי מאבני לגו בטכניקה תלת ממדית, והוא נראה אמין מאוד. שני ילדים, האחד בן 6 והשני בן 14, ניגשו למשחק ולא היו זקוקים לשום הסבר. הם הבינו מיד את כל התכסיסים והתמרונים, וניסו להביס גם את המתחרים הזריזים מכולם. בסוף אמר הגדול שבהם: "זה משחק משוכלל במיוחד, ומכיוון שהכל בו עשוי מקוביות של לגו זה יכול לקרב אליו ילדים צעירים יחסית. מה שיפה בו שאי אפשר למצות אותו מהר, כי יש כל כך הרבה מסלולים ומרוצים, ובאמת הרבה אפשרויות. אני אהבתי כל רגע, ואם הייתי יכול, לא הייתי עוזב אותו בכלל".

"לגו מרוצים". מחיר: 169 שקלים. הפצה: הד ארצי

רונית רוקאס

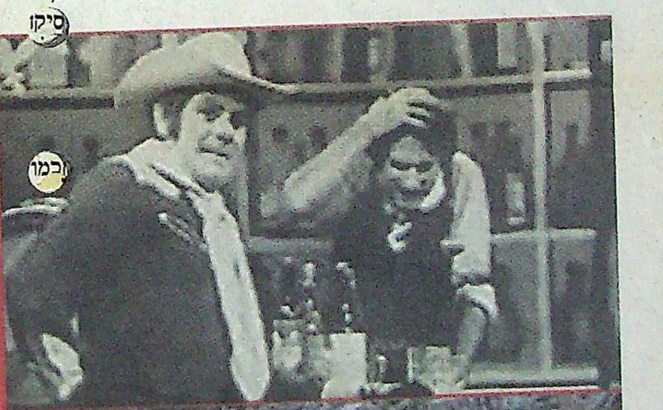
המבורגרים מוסיקליים

האנשים שבונים את האינטרנט. והשבוע:
דניאל פלג, מקים אתר המוקדש לסדרות הקלאסיות של הטלוויזיה הלימודית

"שכניו של השריף" – אתר ישראלי מהסוג שממיס את הלב לרוב המבקרים בו – נולד כתרגיל בבניית אתרים. אבל דניאל פלג, מתכנת מחשבים בן 25 מתל אביב, שהקים את האתר, מודה שהתרגיל התפתח מהר מאוד למשהו גדול הרבה יותר. היום הוא לא פחות ממקדש לחובבי הסדרות הישנות והטובות של הטלוויזיה הלימודית – מהשריף גודמן, דרך מיס קפלן, מיסיס דינג דונג, והרפתקאותיו של הדוקטור האלפבייקט ומטחנת הבשר.

פלג מנסה, וכנראה גם מצליח, לבנות את האתר המקיף ביותר לנושא הסדרות הללו, שאותן הוא מכנה, בצדק, קלאסיות. הוא הצליח לאסוף תמונות מתוך הסדרות, רשימה מפורטת של כל היוצרים והמבצעים, וחשוב מכל – תקצירי הפרקים, שיביאו נחת רבה לכל מי שחייב לתוכניות האלו את האנגלית שלו. חלק מהחומרים נאספו על ידי פלג בנבירה בארכיון הטלוויזיה החינוכית ברמת אביב, משם דלה אוצרות כמו תמונות צבע מסט הצילומים של "גבי ודבי" – סדרה שכזכור שודרה רק בשחור ולבן. הוא גם ריאיין בעצמו דמויות מפתח, בהן אסטל פרידמן שהפיקה, ביימה ושיחקה בסדרות כמו "גבי ודבי", "השריף מגבעות הוליווד" ו"עלילות סקוטרמן", צבי נרב, מי שהיה אחראי על התפאורה, התלבושות והפעלולים ב"סקוטרמן", ודב טנא, שתיעד את כל הסדרות בצילומי סטילס.

כמי שגדל בימים שערוץ אחד היה גם היחיד, פלג התמכר בקלות לסדרות הלימודיות. כנער צעיר הוא אפילו עבד בטלוויזיה הלימודית,

ככתב נוער של ה"טלטקסט". התפקיד איפשר לו לבקר לפחות פעם בשבוע בבניין שבו נוצרו יצירות המופת, ולצפות בהקלטות החיות של "זהו זה", "קשר משפחתי" ועוד.

על האתר אומר פלג, כי הקורא האידיאלי שלו הוא כל מי שהיה ילד או נער בשנות השבעים או השמונים. "קשה למצוא מישהו שלא צפה אז בסדרות המקסימות האלה. הרבה ילדים אפילו התחמקו מבית הספר, ונשארו בבית על מנת לצפות בשידורים של הטלוויזיה הלימודית. האתר משמש גם כמקור מידע יעיל לכל מי שמבקש לערוך מחקר בנושא הפקות ישראליות קלאסיות בטלוויזיה".

התגובות לאתר חיוביות מאוד, אומר פלג. "אני מקבל הודעות מאוד חמות ונרגשות בדואר אלקטרוני מאנשים שמבקרים באתר, וגם בקשות לכתוב על סדרות נוספות. אני מאוד עסוק בימים אלה, אבל מקווה למצוא זמן לעשות זאת בקרוב".

האתר של דניאל פלג

http://come.to/limudit

דפנה לויינוביץ
daphna@haaretz.co.il

הדואל בא היום

ציורים, צפצופים, סינונים, הצפנות, התרעות. תוספים מומלצים לדואר אלקטרוני

דואר אלקטרוני היה ונשאר השימוש הנפוץ ביותר ברשת. ברוב המקרים השימוש בתוכנת הדואל בסיסי למדי ומתמצה בקריאת וכתיבת מסרים. את השימוש ברואל אפשר להעשיר באופן משמעותי באמצעות תוכנות משלימות, רובן חופשיות לחלוטין לשימוש. הדואל בעברית הוא סוגיה נפרדת. בקצרה: בשביל לכתוב – ובמיוחד לקרוא – דואל בעברית, על שני הצדדים להשתמש בתוכנת האאוטלוק של מיקרוסופט, או בפתרונות כמו ליגנר־מייל, הכוללת תמיכה בשפות נוספות. פתרון חלקי הוא התחברות לשירות דואל עברי מבוסס רשת – וואלה!, נענע, נקטינג, ניומייל, דוארנט. במקרה כזה, רצוי מאוד שגם הנמען יהיה מחובר לאותו שירות. לפי שעה, הדרך הבטוחה ביותר היא לצרף את המלל כקובץ וורד או טקסט.

תוכנות דואל טובות (שאינן אאוטלוק אקספרס)

1. Eudora Pro – מהטובות בתחומה, גם אם קובץ ההתקנה שלה גדול מאוד. אפשר ליהנות משלוש גרסאות לתוכנה הבטא החדשה: גרסה מלאה בתשלום, גרסה מלאה בחינם (תמורת צפייה בפרסומות), וגרסה חינמית בסיסית יותר (המתאימה בהחלט למשתמש הממוצע). התוכנה תומכת בניהול כמה חשבונות דואל וכוללת אפשרויות סינון מתקדמות, חיפוש חכם, תיקון איות אוטומטי ועוד.

גודל הקובץ: 7.5 מגה בייט

http://www.eudora.com/download/eudora/windows/4.3/betas/e430b20.exe

2. Pegasus Mail (32–bit). עוד תוכנה מצויינת. מאפשרת משלוח מסרים מוצפנים, וצירוף קבצים רבים (עד 64 קבצים להודעה). אפשר להתחבר למספר עצום של חשבונות דואל, ולעצב את המכתבים. פגאסוס חופשית לשימוש.

גודל הקובץ: 3.26 מגה בייט

http://risc.ua.edu/pegasus/winpmail/w32–312b.exe

3. Kaufman Mail warrior. את "קאופמן מייל ווריייר" – הכוללת את כל האופציות הבסיסיות לניהול דואל – אפשר לשמור על גבי דיסקט קטן. התוכנה חופשית.

גודל הקובץ: 473 קילו בייט

http://pages.infinit.net/kaufman/Beta/MailWarrior3.exe

התרעות על קבלת דואל

1. Checkmail (32–bit) – תוכנה קלה המתריעה על דואל חדש בצליל לבחירתכם (בפורמט wav או avi). אפשר גם לעיין בכותרות או בשורות הראשונות של הודעות, ולסנן דואל לפי קריטריונים. התוכנה מופצת ברשת בגרסת שותפה.

גודל הקובץ: 564 קילו בייט

ftp://ftp.cdrom.com/pub/simtelnet/win95/email/chkml213.zip

2. EzPop מרכזת את כל ההודעות מכמה חשבונות (עד עשרה) ומבצעת בדיקה במרווחים שמגדיר המשתמש (מרקה עד 99 דקות). אפשר לבחור את ממשק התוכנה ואת צורת ההתרעה הקולית או הוויזואלית. הגרסה האחרונה כוללת תמיכה באנימציה, והתאמה אישית טובה. חופשית לשימוש.

גודל הקובץ: 747 קילו בייט

http://www.hysope.com/EzPop/17/Ezpop.zip

תוספים לדואל מבוסס רשת

1. AnyMail מיועדת לבדיקת חשבונות הדואל מבוססי הרשת, כמו הוטמייל (לא תומכת בשירותי דואר מבוססי רשת בעברית). אפשר לברוק באמצעותה יותר מ-60 חשבונות דואל שונים. אפשר לחבר מסרים גם בלי להיות מחוברים, ואלו יישלחו עם החיבור לרשת. התוכנה חופשית.

גודל הקובץ: 2.5 מגה בייט

ftp://zdftp.zdnet.com/pub/private/sWIIB/internet/e_mail_newsreaders/anymaill.zip

2. WebbyPOP מאפשרת שימוש בתוכנת הדואל הרגילה לקריאת וכתיבת מסרים בשירות הדואר הוטמייל ובשירות מיילסיטי. אפשר לקרוא בכל תוכנת דואל מכתבים שקיבלתם בהוטמייל, וגם להשיב. חיסכון רציני בזמן ובכסף. התוכנה חופשית.

גודל הקובץ: 432 קילו בייט

ftp://ftp.rge.com/pub/systems/simtelnet/win95/email/webpop15.zip

תוספי קול ותמונה

1. AniMess (Animated Messages) מאפשרת משלוח דואר ויזואלי וקולי עתיר אפקטים. התוכנה נעזרת בטכנולוגיית מיקרוסופט Agent, ודורשת התקנת רכיבי activeX במחשב. כדי ליהנות ממנה על שני הצדדים להתקין את התוכנה. התוכנה חופשית.

גודל הקובץ: 1.47 קילו בייט

ftp://ftp.digital.com/pub/micro/pc/simtelnet/win95/email/amess34c.zip

גודל הקובץ: 7.46 מגה בייט

ftp://downloads.xoom.com/pub/emagic2d.exe

2. V[illegible]Mail מצוינת להקלטת והעברת מסרים ויזואליים וקוליים ברשת, באיכות גבוהה. תומכת היטב בטכנולוגיית הדחיסה של RealVideo, ומאפשרת לערוך קטעי וידיאו ולשמור אותם באיכות טובה (באורך של עד 9 דקות, בנפח של פחות מ-1.4 מגה בייט). אפשר להתנסות בגרסה המלא[illegible]ה רק במשך שבועיים.

גודל הקובץ: 7.78 קילו בייט

http://www.chillisoft.com.au/download/vm202pt.exe

חסימת דואר זבל

1. MailTalkX – תוכנה לחסימת דואר זבל או דואל מאנשים לא רצויים. התוכנה "רצה" ברקע ומתריעה על הגעת דואל חדש. אפשר להשתמש בצלילי התרעה שונים להגעת דואל מאנשים מסויימים, ולנווט את הדואל למחיצות השונות. התוכנה מופצת ברשת בגרסת שותפה.

גודל הקובץ: 1.32 מגה בייט

ftp://ftp.simtel.net/pub/simtelnet/win95/email/mailtx30.zip

2. Spam Buster נעזרת במאגר מידע ענק של יותר מ-17 אלף מקורות המפיצים דואל זבל. אפשר גם להרחיב ידנית את ה"רשימה השחורה". הפילטרים של התוכנה משוכללים מאוד וניתן לכוון אותם לחסום דואל לפי כותרת, גודל ומקור המכתב. התוכנה מופצת בגרסת שותפה.

גודל הקובץ: 1.41 מגה בייט

http://members.aol.com/spmbuster/spambust.zip

SigZag – מאפשרת יצירת חתימה אישית בסוף כל דואל יוצא. התוכנה משתמשת בתווי ASCII לייצוג דמויות בתווי טקסט ומכילה מאות פונטים, דמויות ואיורים בתווים אלה.

גודל הקובץ: 2.39 קילו בייט

ftp://ftp.cdrom.com/pub/simtelnet/win95/email/sigzg99b.zip

מדריך התוכנות של וואלה! (יש מקום לשיפור):

http://my.walla.co.il/software

מדריך התוכנות של נענע (יותר מקיף ומעודכן):

http://software.nana.co.il

צביקה אלברגר
zvika@haaretz.co.il

Gator חוסכת את הצורך למלא טפסים ולזכור שם מתחבר/ת וסיסמאות ברשת. התוכנה צצה בכל פעם שהמשתמשים מתבקשים למלא פרטים אישיים או להיכנס לאתר הדורש סיסמה וממלאת את הפרטים הדרושים (בתנאי שהוגדרו פעם אחת מראש). אפשר להגדיר מראש אילו פרטים לחשוף וגם להגביל את השימוש בפרטים האישיים לאתרים מסויימים. התוכנה שומרת את הפרטים בקובץ מוצפן היטב. בכל מקרה, מומלץ לשמור שמות משתמש וסיסמאות חשובות באמת במקום בטוח כגיבוי, שכן כמו בכל מאגר נתונים חשוב, גם כאן תקלה במחשב או בתוכנה עשויה לגרום לעגמת נפש רבה. התוכנה חופשית לשימוש.

Gator, גודל הקובץ: 260 קילו בייט

http://www.gator.com/download/msie.html

KeeBoo הוא ספר אלקטרוני שיוצרים המשתמשים במו ידיהם, על ידי שילוב טקסט, תמונות ואנימציה מאתרים או בסיסי נתונים שונים. לדפים שתיצרו, בין אם תראו בהם סיפור קצר, שיר, או סתם מסר, אפשר להוסיף עיצובים, הודעות בצורת פתקים ועוד שלל אפקטים. את היצירה הגמורה אפשר לשלוח בקלות לחברים – הנמענים יוכלו לצפות בה בכל דפדפן סטנדרדי. אפשר גם להוריד מאתר החברה רקעים (Skins) מותאמים אישית. התוכנה חופשית לשימוש.

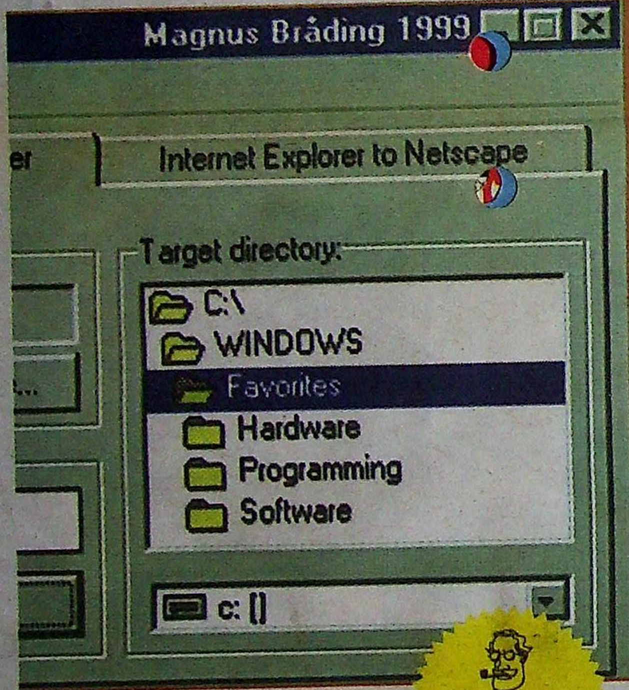
KeeBoo, גודל הקובץ: 6.6 מגה בייט

http://www.keeboo.com/ENU/index.html

MyInfo היא יישום חביב לארגון מידע ב"חלונות" בצורת עץ מבנה. אפשר להתעדכן באמצעותה במשימות, להדפיס עמודים, לערוך טקסט במסמכים, להגדיר קיצורי דרך ולחפש מידע. כל עמוד וקובץ ניתן לארגן מחדש באופן שמקל על ביצוע משימות, נותן עדיפות לפעולות מסוימות, או פשוט עושה סדר. התוכנה חופשית לשימוש שאינו מסחרי.

MyInfo, גודל הקובץ: 1.19 מגה בייט

http://www.milenix.com/public/myinfo1_1.exe

קפטן אינטרנט נבדק תוכנות

תוכנה ליצירת ספר אלקטרוני אישי, וגם: מילוי טפסים אוטומטי, ארגון מידע בחלונות והמרת סימניות מדפדפן אחד לשני

Bookmark Converter הוא היישום ההולם למי שעובד במקביל עם דפדפן אקספלורר ונטסקייפ והתייאש מלעדכן את רשימות הסימניות שלו בשניהם יחד, או למי שמעדיף לעבור לדפדפן חדש ביחד עם קובץ הסימניות הוותיק שלו. התוכנה מסייעת להמרה קלה של סימניות מדפדפן אחד למשנהו, תוך שהיא שומרת על אותו מבנה היירדכי של כתובות ברשת. בניגוד לחלק מהתוכנות המתחרות, ל־Bookmark Converter אין מגבלה על הגודל של קובץ הסימניות המומר. התוכנה מאפשרת גם המרת סימניות למספר רב של משתמשים ברשתות מחשב. היא מופצת ברשת בגרסת שותפה שבה חלק מהאפשרויות המתקדמות אינן פעילות, אבל גם כך אפשר ליהנות ממנה. הגרסה המלאה עולה שמונה דולרים.

Bookmark Converter

http://www.abc.se/~m9761/bm_conv

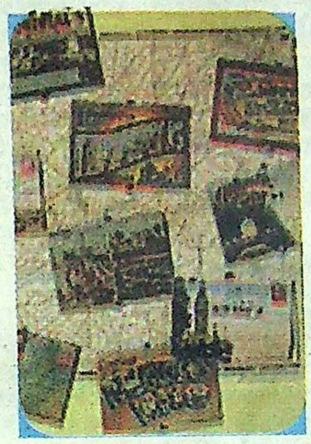
צביקה אלברגר
zvika@haaretz.co.il

עדיעת הגולשים

אתר הקפטן: http://www.haaretz.co.il/captain

רם אורן • דיוויד בואי • אספנות • הארי פוטר • טניס שולחן • אל פצ׳ינו

אספנות

במדריך המשובח של About.com אפשר לחלוק חוויות עם אספנים אחרים ולמצוא מקורות מעולים נוספים לאספנים ברשת

http://collectibles.about.com/hobbies/collectibles

מדריך מאורגן לאספנות ברשת, מכובעים ועד קלטות של מלחמת הכוכבים, עם הרבה קישורים

http://atozee.com

מודעות מסווגות לאספנים אפשר לפרסם בחינם ב־

http://coll111.virtualave.net/index.htm

פורטל חביב לאספנים המוכנים להשקיע כסף, להחליף, למכור ולספר איך מצאו מיני פריטים נדירים. מעוצב היטב, מצויד בעמודי חדשות ומאפשר חיפוש מקיף ברשת

http://www.collect.com

פורטל נוסף, מחולק לקטיגוריות, עם קהילה מקוונת לסחר חליפין של אוספים

http://collect-online.com

הבלש לאספנים ינסה לאתר למענכם פריטים חמקמקים

http://www.cdetective.com/index.htm

מדיך האספנויות של האינדקס oingo, מומלץ

http://www.oingo.com/topic/57/57448.html

אתרים חדשים

שור טבצ׳ניק פתח את בית המרקחת הישראלי הראשון ברשת

http://www.drugstore.co.il

מיקרוסופט ישראל השיקה אתר מחודש, תומך עברית

http://www.microsoft.com/israel

מגזין ישראלי חדש לקהילה ההומו־לסבית בפורטל gayway

http://magazine.gayway.co.il

דיונים בגנטיקה, בעברית

http://migdal-haemek.ort.org.il/genetics

מוזיאון הרצליה (המורחב) עלה לרשת

http://www.adgo.co.il/herzliya_museum

האיגוד הישראלי לטניס שולחן פתח אתר דו־לשוני

http://www.tabletennis.co.il

שטרודל - תוכנית האינטרנט / ג׳ז של רדיו גל בטוח בחיפה

http://www.kolyom.com/@

חברת המוסיקה העצמאית שלומציון מציגה את אמניה

http://shlomzion.tripod.com

את המילונים של הוצאת פרולוג אפשר לרכוש ברשת ב־

http://www.prolog.co.il

מידע מאורגן- ניסיון קטן לבניית מדריך עברי חדש לרשת

http://www.info.org.il

לקראת תחרות "בראבו 2000", אתר לגילוי כישרונות צעירים

http://www.bravo2000.co.il

שפץ ביתך - תשובות לשאלות בענייני צביעה ואיטום הבית, מפי מומחים מחברת "נירלט"

http://www.nirlat.com

ביטוח לרכב במכירה פומבית, באתר הישראלי קומבינה

http://www.combina.cc

אתר השבוע

המוסיקלי

לנארד סלטקין, מבקר המוסיקה של רדיו 3 הבריטי, מציע ברשת מדריך למאזין המתחיל המנסה למצוא את הידיים והרגליים, ובעיקר האוזניים, בעולם המוסיקה הקלאסית. סלטקין מלמד תיאוריה על קצה המזלג, מרגים ומשמיע קטעים משובחים במיוחד מיצירות גדולות בביצוע הפילהרמונית של הבי־בי־סי וקישורים להרבה אתרי מוסיקה ברשת

http://www.bbc.co.uk/radio3

האנתרופולוגי

אחר המדריכים המעמיקים בענייני תרבות ישראלית נמצא דווקא ב־About.com, באנגלית. הוא נכתב על ידי אליס שומן, ויש בו מאמרים על נושאים כמו "מהי תרבות ישראלית", "ההלכה נגד האינטרנט", בצד דיונים אקטואליים על רמת הגולן ושאלות על מנהיגים ישראלים. יש גם הרבה קישורים לאתרים על נושאים מקומיים מגוונים, החל בקניות מקוונות בארץ, דרך אתרי צ׳ט עבריים וכלה באתרי היי־טק מקומיים ואתרים של קיבוצים

http://israeliculture.miningco.com/culture/israeliculture

מילון

מחשב לביש.
מחשב זעיר המשולב בפרטי לבוש ומיועד לעמוד לרשות המשתמש בכל שעה ובכל מקום. פיתוחם של מחשבים לבישים החל במקור במטרה לסייע לנכים ולאנשים עם מוגבלויות פיסיות, אבל הרעיון התגלה כבעל פוטנציאל אופנתי לא מבוטל, ובימים אלה עובדות עליו כמה חברות בעולם

.Zoo
גן חיות, כינוי לאתר אינטרנט המכיל מגוון רחב מאוד של וירוסים. במרבית הארצות הנאורות אחזקת אתר כזה מנוגדת לחוק

יומן

יום שלישי 25.1

20:00 הסופר רם אורן יתארח בקהילת הספרים השל IOL לדיון בנושא "ז'אנר רם אורן: טוב או רע?"

http://books.iol.co.il

רביעי 26.1

02:00 צ'ט עם הסופרת רבת המכר אורסולה הגי על ספרה החדש

http://service.bfast.com/bfast/click/bnmarket?siteid=24076891&bfpage=uhegi

04:00 צ'ט עם ג'סי ג'קסון

http://www.barnesandnoble.com

חמישי 27.1

02:00 צ'ט עם לאנס ארמסטרונג, אלוף הטור דה פראנס 1999

http://chat.yahoo.com/c/events/calendar.html

22:00 צ'ט עם חברי רביעיית המיתרים הקלאסית אמרסון

http://www.gramophone.co.uk

שישי 28.1

00:30 צ'ט ספרותי על רב המכר "הארי פוטר ואבן החכמים"

http://www.react.com

03:00 צ'ט עם ג'ולי פאודי, כוכבת הכדורגל של נבחרת ארה"ב

http://www.athletedirect.com

טרם נקבעה שעה הופעה חיה של דיוויד בואי

http://rollingstone.tunes.com/sections/artists/text/artistgen.asp?afl=&LookUpString=331

שבת 29.1

03:00 צ'ט עם הכוכב האמריקאי ויטמין סי, לרגל האלבום החדש

http://www.launch.com

שני 31.1

04:00 הופעה חיה של ביוהאורד

http://www.liveconcerts.com

שלישי 1.1

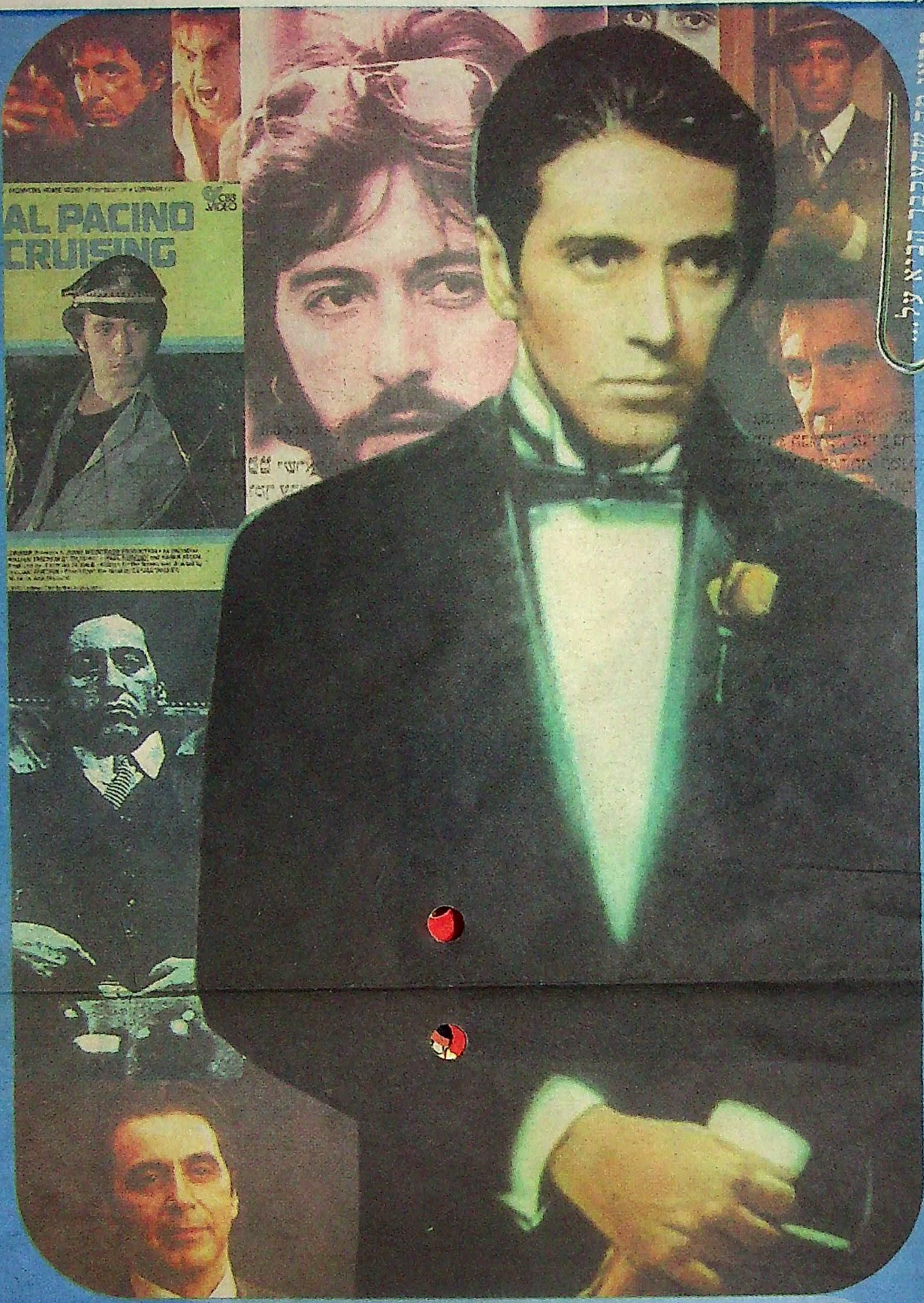
02:00 שיחה עם המלחין ג'ון קורליאנו לרגל הסרט "הכינור האדום"

http://www.borders.com/netcafe/future.html

04:00 הופעה של פיטר האמיל

http://www.hob.com/live/events/000131peterhammill

תראו מה שהעבירו הבי"א על...

- http://www.jps.net/wise1
- http://www76.pair.com/marilynn/al.htm
- http://www.geocities.com/Hollywood/6561/newindex.html
- http://www.geocities.com/Hollywood/2300/Al.html
- http://home.earthlink.net/~joepez/pacino

אל פצ'ינו

השחקן האמריקאי אל פצ'ינו – שסרטו החדש "המקור", על תעשיית הטבק האמריקאית, מציג כעת בארץ – נולד ב-25 באפריל 1940 בניו יורק. אביו היה סוכן מכירות, ואמו – עקרת בית. הוריו התגרשו כשהיה בן שנתיים. יחד עם אמו, עבר פצ'ינו להתגורר בבית סבתו בפרוור ניו־יורקי. מגיל צעיר מאוד בלטה יכולת המשחק של פצ'ינו. כילד היה משחזר ומאלתר סצינות דרמתיות שראה בקולנוע, ומוריו עודדו אותו להשתתף בהצגות בבית הספר.

בגיל 14 שיחק פצ'ינו לראשונה בהצגה מסחרית וזכה לביקורות נלהבות. שלוש שנים מאוחר יותר ניסה לקבל מלגה בתיכון לאמנויות, אבל בשל ציוניו הנמוכים לא זכה בה. פאצ'ינו החל לעבוד בעבודות מזדמנות, בין היתר כדוור, סדרן בבית קולנוע ומפקח באתר בנייה. את הכסף שהרוויח חסך למטרה אחת – לימודי משחק.

בשנות השישים המוקדמות פצ'ינו נרשם לכמה בתי ספר לדרמה בניו יורק, שבסיומם החל את הקריירה שלו כשחקן תיאטרון. הוא השתתף בכמה הצגות ואף זכה בפרס ה"טוני" היוקרתי. לאחר זכייתו לוהק בשנת 1969 לסרטו הראשון, "Me, Natalie". תפקידו בסרט הרשים מבקרים וצופים רבים, בהם גם הבמאי פרנסיס פורד קופולה, שבאותה עת חיפש שחקנים לסרט "הסנדק". על משחקו בסרט הקלאסי של קופולה, זכה פצ'ינו לראשונה במועמדות לפרס האוסקר. מאז ועד היום הוא היה מועמד לפרס לא פחות משבע פעמים. הוא זכה בו לראשונה רק בשנת 1992, על משחקו בסרט "ניחוח אשה".

בשנות השבעים והשמונים, כיכב פצ'ינו בסרטים רבים וביסס לעצמו מוניטין של שחקן עם איכויות משחק נדירות. במקביל המשיך כל העת להופיע בהצלחה רבה גם בתיאטרון. במהלך הקריירה הקולנועית שלו, דחה פצ'ינו לא מעט הצעות לשחק בסרטים שהפכו לימים שוברי קופות וביססו את הקריירה של שחקנים אחרים, כמו למשל דסטין הופמן בסרט "קרמר נגד קרמר", וריצ'ארד גיר ב"אשה יפה".

שמו של פצ'ינו נקשר רומנטית לשורה ארוכה של שחקניות זוהרות, בהן דיאן קיטון, דברה ווינגר ואן מילר. בשנת 1997 דורג במקום הרביעי ברשימת מאה כוכבי הקולנוע של כל הזמנים של המגזין "אמפייר" הבריטי. באותה שנה זכה גם בלבנה על שמו בשדרת הכוכבים בהוליווד.

המצעד

עשרת אתרי הילדים הטובים ברשת על פי

http://www.100hot.com

- http://www.bolt.com
- http://www.headbone.com
- http://www.pbs.org
- http://www.discovery.com
- http://www.yahooligans.com
- http://www.gurlpages.com
- http://www.etoys.com
- http://www.nintendo.com
- http://www.unitedmedia.com
- http://www.bonus.com

בהכנת המדור השתתפו עידו דב ודפנה לוריינוביץ